1. Kniha Enochova

Obsah

Kapitola 1 6
Kapitola 2 6
Kapitola 3 6
Kapitola 4 6
Kapitola 5 6
Kapitola 6 7
Kapitola 7 7
Kapitola 8 7
Kapitola 9 7
Kapitola 10 8
Kapitola 11 9
Kapitola 12 9
Kapitola 13 9
Kapitola 14 9
Kapitola 15 10
Kapitola 16 10
Kapitola 17 11
Kapitola 18 11
Kapitola 19 11
Kapitola 20 12
Kapitola 21 12
Kapitola 22 12
Kapitola 23 13
Kapitola 24 13
Kapitola 25 13
Kapitola 26 13
Kapitola 27 14
Kapitola 28 14
Kapitola 29 14
Kapitola 30 14
Kapitola 31 14
Kapitola 32 14

Kapitola 33.....15
Kapitola 34.....15
Kapitola 35.....15
Kapitola 36.....15
Kapitola 37.....15
Kapitola 38.....16
Kapitola 39.....16
Kapitola 40.....17
Kapitola 41.....17
Kapitola 42.....17
Kapitola 43.....18
Kapitola 44.....18
Kapitola 45.....18
Kapitola 46.....18
Kapitola 47.....19
Kapitola 48.....19
Kapitola 49.....19
Kapitola 50.....19
Kapitola 51.....20
Kapitola 52.....20
Kapitola 53.....20
Kapitola 54.....21
Kapitola 55.....21
Kapitola 56.....21
Kapitola 57.....21
Kapitola 58.....22
Kapitola 59.....22
Kapitola 60.....22
Kapitola 61.....23
Kapitola 62.....24
Kapitola 63.....24
Kapitola 64.....25
Kapitola 65.....25
Kapitola 66.....25

Kapitola 67.....26
Kapitola 68.....26
Kapitola 69.....26
Kapitola 70.....27
Kapitola 71.....28
Kapitola 72.....28
Kapitola 73.....30
Kapitola 74.....30
Kapitola 75.....31
Kapitola 76.....31
Kapitola 77.....32
Kapitola 78.....32
Kapitola 79.....33
Kapitola 80.....33
Kapitola 81.....33
Kapitola 82.....34
Kapitola 83.....34
Kapitola 84.....35
Kapitola 85.....35
Kapitola 86.....36
Kapitola 87.....36
Kapitola 88.....36
Kapitola 89.....36
Kapitola 90.....39
Kapitola 91.....41
Kapitola 92.....42
Kapitola 93.....42
Kapitola 94.....43
Kapitola 95.....43
Kapitola 96.....43
Kapitola 97.....44
Kapitola 98.....44
Kapitola 99.....45
Kapitola 100.....45

Kapitola 101.....46
Kapitola 102.....46
Kapitola 103.....47
Kapitola 104.....47
Kapitola 105.....48
Kapitola 106.....48
Kapitola 107.....49
Kapitola 108.....49

1. Kniha Enochova

Kapitola 1

1. Toto jsou Enochova slova požehnání, jimiž požehnal vyvoleným a spravedlivým, kteří zůstanou naživu v den velkého soužení, kdy zajdou všichni hříšníci a svévolníci. 2. Enoch pravil: Já Enoch, muž zbožný, jemuž Bůh otevřel oči, abych uzřel Svatého v nebi. Ukázali mi ho andělé a od nich jsem vše uslyšel a porozuměl všemu, co jsem viděl, avšak nikoli pro toto pokolení, nýbrž pro ty, kdo teprve přijdou. 3. O vyvolených jsem mluvil v tomto podobenství: Jako Bůh světa vyjde Svatý a Velký ze svého příbytku, 4. a vystoupí na horu Sinaj, aby se zjevil se svými zástupy, a z nebes vyjeví sílu své moci. 5. Všechny zachvátí velká bázeň a strážci se budou třást strachy ve všech končinách země. 6. Horstva se zachvějí až se vrcholky sesují a roztaví jako vosk v ohni. 7. Země pukne vpůli a vše, co je na ní, zahyne. Dojde k soudu nade vším i nade všemi spravedlivými. 8. On však dá pokoj spravedlivým a ochranu vyvoleným. Na nich spočine jeho milost a všichni budou náležet Bohu, který jim požehná a dá zakusit prospěch z Božího světla. 9. Hle! Už přichází v nesčíslném zástupu svatých, aby nad hříšnými lidmi vykonal soud, aby vyhladil svévolníky a ztrestal je za vše, čím se mu protivili a co zlého spáchali.

Kapitola 2

1. Pohleďte na nebe s jeho světly, jež se neodchylují od svých drah, jak každé vychází a zapadá podle svého pravidla a podle svého času, aby neporušilo Boží řád. 2. Pohleďte na zemi v jejích proměnách, jak se v nich od začátku do konce trvale projevuje dílo Boží. 3. Sledujte léto a zimu, jak je v zimě celá země plná vody a jak nad ní plují oblaka sesílající rosu a déšť.

Kapitola 3

1. Všimněte si, jak jsou v zimě všechny stromy jako odumřelé a všechno listí mají opadané až na čtrnáct stromů, jimž listí nepadá, nýbrž ponechávají si staré od dvou do tří zim, než přijde nové.

Kapitola 4

1. A pohleďte i na letní dny, jak zemi ozařuje slunce v zenitu. Když vy hledáte stín a úkryt před slunečním úpalem, i země žhne plamenným žárem, takže na zemi a na skály nemůžete vstoupit.

Kapitola 5

1. Pozorujte, jak se stromy obalují zeleným listím a nesou plody. Toho všeho si všímejte a vězte, že Ten, který je věčný, učinil to vše pro vás. 2. To pro vás tvoří Bůh i v každém dalším roce a celé toto jeho dílo je mu k službám a přetrvává beze změny tak, jak Bůh stanovil. 3. Hleďte, jak moře a řeky družně spolupracují. 4. Vám však chybí vytrvalost v plnění zákonů Jehovu, naopak je porušujete a vaše klevetná ústa se zlobně protiví Božímu majestátu - vy lidé kamenného srdce nedojdete klidu. 5. A proto budete proklínat své dny a budou ukrácena léta vašeho života; čas svého zániku budete si na

věky připomínat proklínáním a nedojdete žádného milosrdenství. 6. V tom čase ztratíte své jméno za to, že věčně zlořečíte všem spravedlivým, a oni vám nepřestanou spílat jako hříšníkům - vám i všem ostatním hříšníkům. 7. Vyvoleným však bude patřit světlo a radost i pokoj a země se stane jejich dědictvím. A vám svévolníkům bude určeno prokletí. 8. Vyvoleným bude propůjčena moudrost, a oni všichni budou žít bez hříchu, svévolnosti či pýchy; ti však, kdo jsou moudří, budou žít v pokoře. 9. Nebudou setrvávat v hříchu a do konce svého života nebudou trestáni ani nezajdou pohromami či hněvem, nýbrž naplní počet dní svého žití a zestárnou v pokoji, šťastná léta jim potrvají v hojné radosti a v míru až do konce života.

Kapitola 6

1. A stalo se, když v oněch dnech přibývalo lidských dětí, že se jim rodily krásné, půvabné dcery. 2. Když je andělé, synové nebes, spatřili, zatoužili po nich a řekli si: "Pojďme si vybrat ženy mezi lidskými dětmi a ploďme jim potomstvo." 3. A Semjaza, který stál v čele, řekl: "Bojím se, že se k tomu snad ani neodhodláte, vždyť sám bych pak pykal za tento velký hřích." 4. Nato mu všichni pravili: "My všichni složme přísahu a zavažme se vzájemným zaklínáním, že od svého úmyslu neustoupíme a že jej určitě provedeme. " 5. Potom všichni společně přísahali a vzájemným zaklínáním se zavázali záměr uskutečnit. 6. Celkem dvě stě jich pak sestoupilo na Arias, jež tvoří vrchol Chermónu, jak se zapřisáhli a zavázali vzájemným zaklínáním. 7. A toto jsou jména jejich vůdců: Semjaza, který jim stál včele, Araki, Berameel, Kokebiel, Tamiel, Ramiel, Daniel, Ezekeel, Berakeel, Asael, Betareel, Ananel, Zekiel, Semsapeel, Setereel, Tureel, Jomjal, Arazjal. Toto jsou jejich desátníci.

Kapitola 7

1. A byli s nimi všichni ostatní a brali si ženy; každý si pro sebe vybral jednu a začali k nim vcházet a spát s nimi. Učili je kouzlům a čárům a obeznámili je s řezáním kořenů a roubováním stromů. 2. A ony počaly a porodily velké obry, jejichž výška byla třicet loktů. 3. Tito pak snědli všechen majetek lidí, až je lidé nebyli schopní uživit. 4. Tak se obři obrátili proti lidem, aby je zhltali. 5. A počali páchat zlo proti ptákům a zvířatům, plazům a rybám a pojídali vzájemně své maso a pili z nich krev. 6. Tu země pachatele zla obvinila.

Kapitola 8

1. A Azazeel učil lidi dělat meče", nože a štíty" a drátěné košile a obeznámil je s věcmi, jež k tomu patří i s jejich opracováváním, s náramky a ozdobami, používáním antimonu a líčením obočí, s nejvzácnějšími a nejvybranějšími drahokamy všech barevných odstínů a s proměnlivostí světa. 2. Nastala velká bezbožnost a rozmohlo se smilstvo, lidé setrvávali v hříchu a všechny jejich cesty vedly ke zkáze. 3. Amiziras učil všechny zaříkávače a řezače kořenů, Armaros učil, jak zbavovat kouzel, Berakeel vyučoval astrology, Kokabiel učil znamením, Tamiel astrologii a Asdareel vykládal o dráze měsíce. 4. Jak lidé hynuli, naříkali, a jejich hlas došel až do nebe.

Kapitola 9

1. Pak Michael a Ureel a Refáel a Gabriel hleděli z nebe a spatřili mnoho krve na zemi prolité a všechno Zlo, jemuž lidé propadli. 2. Říkali si mezi sebou: "Nářek hynoucí země je slyšet až k branám nebe. 3. Duše lidí vám, vy svatí v nebi, žalují a prosí: ‚Zjednejte nám u Nejvyššího spravedlnost." 4.

Řekli Jehovovi, svému Králi: "Ty jsi Pán pánů, Bůh bohů, Král králů. Trůn tvé slávy přetrvá věky a tvé jméno bude věčně svaté a slavné, neboť ty jsi požehnaný a Všemohoucí! 5. Jsi tvůrce všech věcí, všemu vládneš a tvému zraku je vše odhaleno, takže všechno vidíš a nic se před tebou nemůže skrýt. 6. Pohleď tedy, co učinil Azazeel, jak naváděl ke všem nepravostem na zemi a prozradil tajemství Všemohoucího, jež se udála v nebi. 7. A vyučil kouzlům Semjazu, jemuž jsi dal moc, aby byl hlavou svým druhům. 8. A oni chodili k dcerám člověka na zemi a spali s nimi, stykem s oněmi ženami se poskvrnili a neskryli před nimi ani jeden svůj hřích. 9. Ty ženy pak porodily obry, a celá země tím byla naplněna krví a zlem. 10. Hleď, jak duše těch, kteří zemřeli, křičí a žalují až k bráně nebes a slyš, jak jejich úpění se stupňuje: Nemohou však uniknout zlu, které se páchá na zemi. 11. Vždyť ty víš o všech věcech, dříve než se staly, a znáš i to, co z nich pochází, avšak nám o tom nic neříkáš. Co jim za to máme udělat?"

Kapitola 10

1. Na to Nejvyšší, Vznešený a Svatý promluvil a poslal Asereljura k synu Lámecha se vzkazem: 2. "Řekni mu mým jménem: ‚Ukryj se!' a zjev mu konec, který se blíží: Celá země bude totiž zničena a vše, co je na ní, bude vyhlazeno. 3. A také ho pouč, jak může uniknout zkáze, aby jeho símě zůstalo zachováno po všechna pokolení." 4. A Jehova potom promluvil k Refáelovi: "Spoutej Azazeelovi ruku a nohu a vsaď ho do temnoty; pak otevři poušť, která je v Dudaelu, a tam ho svrhni. 5. Naval na něho špičaté a ostré kameny a pokryj ho temnotou, aby k němu neproniklo světlo. 6. Ve velký den soudu ať je uvržen do ohně. 7. A uzdrav zemi, kterou andělé zneuctili, a zvěstuj jí, že já zemi uzdravím, aby všechny děti člověka nezahynuly kvůli tajemstvím, jež jim strážcové prozradili a jimž učili své syny. 8. Celá země je zkažena učením a činy Azazeela, proto jemu přičti veškerou vinu." 9. A Gabrielovi Jehova řekl: "Vytáhni proti těmto zlotřilým ničemníkům, vyhlaď z lidského středu děti jejich smilstva i děti strážců. Rozeštvi je proti sobě, aby se navzájem v boji pobili, neboť nemají nárok na dlouhý život. 10. Oni se tě budou snažit uprosit, ale nic jim nebude platné, že doufají ve věčný život a že každý z nich se dožije pěti set let". 11. Michaelovi pak Jehova pravil: "Jdi a oznam Semjazovi a jeho druhům, kteří se tělesně spojili se ženami, že se potřísnili vší jejich nečistotou. 12. A až se všichni jejich synové navzájem pobijí a až spatří zkázu svých milovaných, svaž je pod příkrovem země na sedmdesát pokolení až do dne konečného soudu, kdy nad nimi bude dokonána odvěká spravedlnost. 13. V oněch dnech je pohltí útroby ohně: V pekelném žaláři budou uzavřeni na věky. 14. A kdokoli bude odsouzen a od této chvíle zahyne s nimi, bude spolu s nimi spoután až do skonání mnoha pokolení. 15. Znič všechny chlípné duše a děti strážců, neboť si ujařmili lidi. 16. Smeť z povrchu zemského všechno násilí. Ať zhyne každé zlé dílo a objeví se rostlina spravedlnosti a nevinnosti a její dílo ať přinese požehnání. Spravedlnost a čistota budou radostně nastoleny na věky. 17. Tehdy vyváznou všichni spravedliví a budou dlouho žít, že zplodí tisíc dětí a všechny dny své mladosti i své Šabaty završí v míru. 18. A v oněch dnech bude se celá země vzdělávat ve spravedlnosti, bude osázena stromy a bude naplněna požehnáním. 19. Budou na ní vysazeny všechny stromy přinášející radost a vinná réva, jež ponese hojné hrozny. Semeno, jež na ní bude zaseto, ponese z každé měřice deset tisíc a každá měřice oliv dá deset lisů oleje. 20. Zemi pak očisti od veškerého útlaku, nespravedlnosti a všech hříchů. Odvrať ji ode vší bezbožnosti a zlovůle, jež poskvrňují zemi: Z povrchu země je vyhlaď. 21. A všechny děti lidí se stanou spravedlivými a všechny národy mne budou uctívat a velebit a budou se mi klanět. Země pak bude očištěna ode vší zkaženosti a hříchů i od všech pohrom a útrap; po všechna pokolení nikdy už je na ni nesešlu."

Kapitola 11

1. "A v oněch dnech otevřu pokladnice požehnání, jež jsou v nebi, abych je seslal na zemi a na dílo lidských dětí. 2. Pokoj a spravedlnost budou provázet všechna pokolení světa po všechny dny."

Kapitola 12

1. Dříve, než se toto přihodilo, žil Enoch skrytě a nikdo z lidských dětí nevěděl, v kterém úkrytu pobýval a co se s ním dělo. 2. A všechno jeho konání v jeho dnech mělo co činit se strážci a se svatými. 3. A já Enoch jsem velebil mocného Pána a Krále světa, když - hle! - strážcové mě nazvali Enochem písařem a oznámili mi: 4. "Enochu, písaři spravedlnosti, jdi a řekni nebeským strážcům, kteří opustili vznešené nebe a svaté věčné místo, kteří se poskvrnili stykem se ženami a jednali tak, jak jednají lidské děti: Vzali si ženy a poskvrnili se velikým zhanobením země. 5. Nenajdou pokoj na zemi ani odpuštění hříchů; 6. nacházejí potěšení ve svých dětech, a proto spatří smrt svých milovaných a budou naříkat nad zkázou svých dětí. Přestože budou úpěnlivě prosit, nedojdou milosrdenství ani pokoje."

Kapitola 13

1. Enoch šel k Azazeelovi a řekl mu: "Nenajdeš žádný pokoj; byl nad tebou vyřčen krutý ortel - Refáel tě spoutá; 2. a nezakusíš útěchy, přímluvy ani milosrdenství, neboť jsi učil utlačování a sám utlačoval, rouhal se a hřešil na obdiv lidským dětem." 3. Pokračoval jsem v domlouvání všem dohromady a oni se báli a zachvátila je bázeň a chvění. 4. Naléhavě mě prosili, abych jejich jménem sepsal žádost o odpuštění a abych ji přednesl Pánu nebes. 5. Oni totiž s ním od té chvíle nemohli mluvit ani pozvednout oči k nebi zahanbeni svými hříchy, pro něž byli odsouzeni. 6. Tehdy jsem sepsal prosebný list za jejich duše a za jimi spáchané činy, kvůli nimž úpěnlivě prosili o shovívavost za odpuštění. 7. Odešel jsem a usedl nad vodami Danu, toho Danu, který leží vpravo západně od Chermónu, a četl jejich žádost, až jsem usnul. 8. A hle, přišel na mne sen a v něm jsem měl vidění trestu, abych je mohl vylíčit synům nebe a pokárat je. 9. Když jsem se probudil, šel jsem za nimi, a našel je, jak všichni seděli pohromadě v Ubelsejaelu, jenž leží mezi Libanonem a Seneserem, a truchlí se zahalenými tvářemi. 10. Vylíčil jsem jim vidění, jež jsem měl ve snu, a začal jim vyprávět o onom projevu spravedlnosti a kárat strážce nebes.

Kapitola 14

1. Tato kniha je výrokem spravedlnosti a pokáráním strážců, kteří jsou podle příkazu Svatého a Velikého od věčnosti v onom vidění. 2. Ve svém snu jsem uzřel, co budu nyní vyprávět jazykem z masa a svým dechem, který Veliký dal lidem do úst, aby jím mluvili a v srdci rozuměli. 3. Jako on stvořil lidi a dal jim schopnost rozumět slovu moudrosti, tak stvořil i mne a obdařil pravomocí kárat strážce, syny nebes. 4. Když jsem sepsal vaši žádost, v mém vidění se ukázalo, že vaší úpěnlivé prosbě nebude vyhověno do skonání světa, že konečný soud nad vámi byl vynesen a odpuštění se vám nedostane. 5. Od nynějška až do věčnosti nevystoupíte na nebesa, neboť na zemi bylo rozhodnuto, že vás spoutají až do skonání světa. 6. Před tím však uvidíte zkázu svých milovaných, kteří vám přestanou patřit a padnou mečem přímo před vašimi zraky. 7. Vaší prosbě za ně ani za vás nebude vyhověno a pokud jde o vás, budete plakat a mlčky prosit, ale nedostanete nic z toho, oč žádáte v prosbě, kterou jsem za vás sepsal. 8. Zjevilo se mi vidění, jež vypadalo takto: Volala mě oblaka a

volala mě mlha, běh hvězd a blesky mě hnaly kupředu, větry mi ve vidění daly křídla a povznesly mě nahoru do nebes. 9. A šel jsem, až jsem se přiblížil ke stěně z křišťálu obklopené ohnivým jazykem, a to mě vyděsilo. 10. Vešel jsem do ohnivého jazyka a přiblížil se k velkému domu z křišťálu, jehož zdi byly jako mozaiková podlaha z křišťálových dlaždic a jehož základy byly rovněž z křišťálu. 11. Jeho strop byl jako hvězdná obloha plná blesků s ohnivými cheruby uprostřed a jejich nebesa byla průzračná jako voda. 12. Okolo zdi plál oheň a rovněž v jeho bráně planuly plameny. 13. I vstoupil jsem do onoho domu; byl horký jako oheň a zároveň studený jako led - nebylo v něm radosti života: Padla na mne bázeň a zmocnilo se mě chvění. 14. A jak jsem se třásl, padl jsem na tvář a zřel ve vidění: 15. Hle, byl tu i jiný dům, větší než první. Všechny jeho brány byly přede mnou otevřeny a byl vystavěn z ohnivých jazyků. 16. Vynikal tak všestrannou nádherou, skvělostí a velikostí, že jeho lesk a rozměry nelze popsat. 17. Měl základy i strop z plamenů a nad nimi svítily blesky a třpytila se hvězdná obloha. 18. Spatřil jsem v něm honosný trůn: Vypadal jako z jinovatky, oblévala ho záře slunce a ozývaly se tam hlasy cherubů. 19. Zpod trůnu vycházely proudy planoucího ohně, takže se naň nedalo hledět. 20. A na něm seděl Veliký Vznešený; jeho šat byl zářivější než slunce a bělejší než padlý sníh. 21. Žádný z andělů nemohl vstoupit a pohledět do tváře Skvělého a Vznešeného a žádný smrtelník se naň nemohl podívat. 22. Kolem něho planul oheň, jehož plameny stály před ním, a nikdo z těch, kdo ho obklopovali, se k němu nemohl přiblížit. Bylo jich před ním deset tisíc krát deset tisíc, on však žádné jejich rady nepotřeboval. 23. A velesvatí, kteří mu byli nablízku, se v noci nevzdalovali ani od něho neodcházeli. 24. Až do té doby jsem měl tvář zahalenu závojem a chvěl jsem se. Vtom mě Jehova svými ústy zavolal a řekl mi: "Přistup sem, Enochu, a naslouchej mým svatým slovům." A pozvedl mě a nechal přijít až k bráně, avšak nevzhlédl jsem od země.

Kapitola 15

1. Mocným hlasem mi řekl: "Slyšel jsem tě, Enochu, muži spravedlivý a písaři spravedlnosti. Nestrachuj se a přistup blíž a vyslechni mne. 2. Jdi a strážcům nebes, kteří tě vyslali, aby ses za ně přimluvil, vyřiď: Vy se máte přimlouvat za lidi, a ne lidé za vás. 3. Proč jste opustili vysoká, svatá, věčně trvající nebesa a znečistili se tělesným stykem s dcerami lidí a vzali si je za ženy, chovali se jako děti země a zplodili obry jako své syny. 4. Vy však netělesní svatí a věčný život žijící jste se s ženami poskvrnili, zplodili jste děti tělesnou krví a toužili po lidské krvi: Tak jste zplodili tělo a krev, jako je plodí ti, kdo jsou smrtelní a hynoucí. 5. Ženy jsem jim dal proto, aby je oplodňovali, aby se z nich rodily děti a aby jim tak na zemi nic nechybělo. 6. Vy však jste od původu duchové, obdaření věčným životem a nepodléhající smrti po všechna pokolení světa. 7. Žen se vám nedostalo proto, že nebeští duchové obývají nebesa. 8. Nyní však obři, zrození z duchů a lidských těl, budou na zemi nazýváni zlými duchy a jejich obydlí bude na zemi. 9. Takto vzniklí zlí duchové jsou tedy stvořeními shůry a mají původ ve svatých strážcích. Na zemi se stanou zlými duchy a tak budou i nazýváni. 10. Duchové nebes obývají nebesa, zatímco duchové země, kteří jsou zrozeni na zemi, mají na zemi i svůj příbytek. 11. Duchové obrů budou utlačovat, hubit, napadat, válčit a přinášet zkázu lidem na zemi a budou zdrojem jejich hoře; nebudou se živit žádným jídlem, nebudou pociťovat žízeň a budou neviditelní. 12. A tito duchové budou bojovat proti dětem lidí a proti ženám, neboť z nich pocházejí.

Kapitola 16

1. Ve dnech pobíjení a usmrcování obrů, kdy duchové opustí jejich těla, aby hubili bez soudu, budou tak konat až do dne, kdy nad strážci a svévolníky bude konán zánik velkého světa. 2. A nyní vyřiď

strážcům, kteří tě za mnou vyslali s žádostí o přímluvu, a kteří byli dříve v nebi: 3. Nuže, byli jste v nebi, a i když vám prozatím nebyly zjeveny skryté věci, poznali jste ničivá tajemství, která jste v tvrdosti svých srdcí prozradili ženám. Znajíce tato tajemství ženy a muži rozmnožují na zemi zlo.' 4. Proto jim řekni: ‚Nedojdete pokoje'."

Kapitola 17

1. Oni mě pak odnesli na jedno místo, kde bylo něco jako planoucí oheň, a když chtěli, přijali lidskou podobu. 2. A odvedli mě na bouřnou horu, jejíž vyčnívající vrchol se dotýkal nebe. 3. Na jeho okrajích jsem uviděl místa světel a hromu, v jeho hlubině pak ohnivý luk se šípy v jejich toulec a ohnivý meč se všemi blesky. 4. Odnesli mě k zurčící bystřině u západního ohně, který ohlašuje každý západ slunce. 5. A přišel jsem k ohnivé řece, jejíž plameny proudí jako voda a jež se vlévá do velkého jezera na západě. 6. Uviděl jsem všechny veletoky, dostal se až k velké temné propasti a odebral jsem se tam, kam putuje každé tělo. 7. Uviděl jsem pohoří zimní tmy a místo, z něhož se vylévají vody všech hlubin. 8. A viděl jsem místo, kde všechny řeky země ústí do hlubin.

Kapitola 18

1. Uviděl jsem zásobárny všech větrů a viděl jsem, jak On jimi vybavil celé stvoření a základy země. 2. Uviděl jsem úhelné kameny země a spatřil čtyři větry, které nesou zemi a podpírají klenbu nebes. 3. Uviděl jsem, jak větry jako sloupy nebes rozpínají nebeskou klenbu a vanou mezi nebem a zemí. 4. Uviděl jsem větry, které otáčejí nebesy a zastavují kroužení slunce i všech hvězd tím, že jim dávají zapadnout. 5. Uviděl jsem na zemi i větry, které přinášejí oblaka; uviděl jsem cesty andělů; uviděl jsem nahoře na okrajích země nebeskou klenbu. 6. A ubíral jsem se směrem na jih do míst se sedmi horami, kde se to jen blyštělo z drahocenných kamenů, to na východě a to na jihu; 7. východně ležely hory, z nichž jedna byla z barevného kamene, druhá z perel a třetí z antimonu; hory, jež se nacházely jižně, byly z červeného kamene. 8. Prostřední z nich pak dosahovala až k nebesům jako alabastrový Boží trůn, jehož hrot byl ze safíru. 9. Na všech horách jsem uviděl planoucí oheň. 10. A spatřil jsem tam jedno místo přímo naproti velké zemi, kde se spojují nebesa. 11. Uviděl jsem hlubokou propast se sloupy nebeského ohně a mezi nimi jsem zahlédl bezpočet sestupujících ohnivých sloupů, které se netyčily ani do výše, ani neklesaly do propasti. 12. A nad onou propastí jsem uviděl místo, nad nímž nebyla žádná nebeská klenba a pod nímž nebyl žádný zemský základ; nebyla na něm žádná voda a žádní ptáci, bylo to místo pusté a hrůzostrašné. 13. Dále jsem tam uviděl sedm hvězd v podobě velkých ohnivých hor, které se mi jevily jako duchové. Ti mě naléhavě prosili. 14. Anděl pravil: "Toto je to místo, kde končí nebe a země; slouží jako vězení pro hvězdy a nebeské vojsko. 15. Hvězdy, které krouží nad ohněm, porušily před svým vyjitím Jehovovo přikázání, neboť se nedostavily ve stanovený čas. 16. On se na ně rozzlobil a uvěznil je až do doby, kdy vyprší jejich trest v roce, který není znám."

Kapitola 19

1. Ureel mi řekl: "Sem budou předvedeni andělé, kteří spali se ženami, i jejich duchové v různých podobách, za to, že znečistili lidstvo a navedli je k uctívání démonů jako bohů; zde budou stát až do dne velkého soudu, kdy budou odsouzeni k vyhlazení. 2. A pokud jde o jejich ženy, které zavedly anděly nebes na scestí, dopadne to s nimi stejně jako s jejich druhy." 3. Já, Enoch, měl jsem vidění o konci všech věcí, a žádný z lidí neuvidí to, co bylo dáno vidět mně.

Kapitola 20

1. Toto jsou jména svatých andělů, kteří stojí na stráži: 2. Ureel, první ze svatých andělů, anděl bdící nad světem a podsvětím. 3. Refáel, druhý ze svatých andělů, anděl bdící nad dušemi lidí. 4. Raguel, třetí ze svatých andělů, který trestá svět a svítící nebeská tělesa. 5. Michael, čtvrtý ze svatých andělů, anděl bdící nad ctnostmi lidí, dohlížitel nad lidmi. 6. Saraqael, pátý ze svatých andělů, anděl bdící nad dušemi lidských dětí, jež zhřešily. 7. Gabriel, šestý ze svatých andělů, anděl bdící nad rájem, hady a cheruby. 8. Remiel, sedmý ze svatých andělů, anděl ustanovený nad těmi, kdo vstanou z mrtvých.

Kapitola 21

1. Šel jsem kolem až k místu, kde vládl chaos. 2. A spatřil jsem tam něco úděsného: Neviděl jsem ani nebesa nahoře, ani pevně založenou zemi dole, nýbrž místo bez ladu a skladu, vzbuzující hrůzu. 3. Zde jsem uviděl sedm hvězd na nebi dohromady svázaných jako velké hory a plápolajících ohněm. 4. Nato jsem řekl: "Čím se prohřešily, že sem byly takto spoutané uvrženy?" 5. Tu promluvil Ureel, jeden ze svatých andělů, jenž byl se mnou a byl jejich představeným. Řekl: "Zvědavý Enochu, proč se ptáš a chceš zvědět příčinu? 6. Toto jsou hvězdy, které porušily Jehovovo přikázání a budou zde spoutány, dokud se nenaplní deset tisíc věků, tedy počet dní jejich provinění." 7. A odtamtud jsem šel k jinému místu, jež bylo ještě úděsnější něž ono, a uzřel strašlivou věc: Plápolal tam velký žhnoucí oheň a to místo bylo rozštěpeno až k propasti a bylo plné obrovských ohnivých sloupů sestupujících do jejího nitra; rozlohu ani velikost toho místa jsem nebyl schopný obhlédnout ani uzřít, kde začíná. 8. Pak jsem řekl: "Jak hrůzný a odporný je pohled na toto místo!" 9. Tehdy Ureel, jeden ze svatých andělů, jenž byl se mnou, se zeptal: "Proč jsi tak vylekán a zděšen tváří v tvář tomuto děsivému místu utrpení?" 10. A řekl: "Toto místo je žalářem andělů, kteří jsou tu navždy uvězněni."

Kapitola 22

1. Odtamtud jsem šel k jinému místu a on mi ukázal na západě obrovskou vysokou horu, mohutnou skálu a čtyři líbezná místa. 2. Uvnitř byl v hloubce prostranný prostor dokonale hladký, tak hladký jako něco, co se koulí, na pohled hluboký a temný. 3. Tehdy Refáel, jeden ze svatých andělů, který byl se mnou, mi řekl: "Tato líbezná místa, na nichž jsou shromážděni duchové zemřelých duší, byla stvořena k tomu, aby se zde shromažďovaly všechny duše dětí člověka. 4. Tato místa slouží jim za příbytek do dne jejich soudu v stanovenou dobu, jež potrvá tak dlouho, dokud je nestihne velký soud." 5. A uviděl jsem duchy zemřelých lidských dětí jejich hlas pronikal až k nebesům a žaloval. 6. Tehdy jsem se zeptal anděla Refáela, jenž byl se mnou: "Čí je ten duch, jehož hlas tak proniká až k nebesům a žaluje?" 7. On mi odpověděl: "Je to duch vyšlý z Ábela, kterého zabil jeho bratr Kain, a ten bude vytrvale žalovat, dokud jeho símě nebude vyhlazeno z povrchu země a nevymizí ze semene lidského." 8. A tehdy jsem se zeptal na něho a na soud nad všemi ostatními: "Proč jsou od sebe vzájemně odděleni?" 9. On mi odpověděl: "Tyto tři skupiny jsou odděleny proto, aby rozlišily duchy zemřelých. Duše spravedlivých jsou odděleny od ostatních, a to pramenem vody a světlem nad ním. 10. Podobně jsou rozlišeni i hříšníci, když zemřou jsou pochováni v zemi, aniž byl nad nimi za jejich života vynesen rozsudek. 11. Zde budou jejich duše prodlévat odděleně ve velkých mukách, a to až do posledního dne soudu, a stihne je trest a muka zlořečených na věky. Jejich duše tam budou spoutány po věky až do dne odplaty. 12. Takovému rozdělení jsou podrobeny duše těch, kdo si stěžují a vystavují na obdiv svůj zánik poté, co byli usmrceni za dnů hříšníků. 13. Takto se naloží s dušemi lidí, kteří nežili spravedlivě, ale hřešili zlým jednáním: Budou odsouzeni spolu s hříšníky, jako jsou oni

sami; v den soudu však jejich duše nezemřou, ale ani odsud neodejdou." 14. Tehdy jsem velebil Jehovu slávy slovy: ,,Pochválen buď můj svrchovaný vládce Jehova, kterého spravedlnost vládne do konce věků."

Kapitola 23

1. Odtud jsem šel na západ k jinému místu, které bylo až na konci země. 2. A uviděl jsem žhnoucí oheň, který neustále planul a ve svém běhu nepolevoval ani ve dne, ani v noci, nýbrž pravidelně ubíhal. 3. Já jsem se zeptal: "Čím to je, že nikdy neustává?" 4. Nato mi odpověděl Raguel, jeden ze svatých andělů, jenž byl se mnou: "Hořící oheň, který jsi viděl ubíhat směrem na západ, je ohněm všech nebeských světel."

Kapitola 24

1. Odtud jsem šel k jinému místu na zemi a on mi ukázal ohnivou horu, která dnem i nocí plála. 2. Přiblížil jsem se k ní a spatřil sedm překrásných, od sebe odlišných hor a skvostné kameny velkolepé jako celek, úchvatné na pohled a upoutávající svým vzhledem: tři kameny k východu, pevně posazené na sobě, a tři k jihu, rovněž jeden na druhém; byla tam tři hluboká klikatá údolí, která se vzájemně nedotýkala. 3. Mezi nimi se tyčila sedmá hora a všechny hory svými návršími připomínají sedadla trůnu, obklopeného vonným stromovím. 4. V něm byl strom, jehož vůni jsem ještě neznal; žádný strom z nich, ani žádné jiné stromy nebyly takové jako on: Vydával vůni nad všechny vůně; jeho listí a květy nikdy neuvadnou a kmen neuschne, jeho krásné plody vypadají jako datle palmy. 5. Poznamenal jsem: "Tenhle strom je překrásný, krásný na pohled, má rozkošné listy a jeho plody neobyčejně lahodí oku." 6. Tu odpověděl Michael, jeden ze svatých a vážených andělů, který stál v jejich čele a byl se mnou.

Kapitola 25

1. Pravil mi: "Enochu, proč se zajímáš o vůni toho stromu a co se tím chceš dozvědět?" 2. Na to jsem mu já, Enoch, odpověděl: ,,O tom všem bych se chtěl dozvědět, především však o tom stromu." 3. A on mi odpověděl: "Vysoká hora, kterou vidíš v dáli a jejíž vrchol se podobá trůnu Jehovy, je trůnem, kde bude sedět On, Svatý a Vznešený, Jehova slávy, věčný Král, dříve než sestoupí, aby ve své dobrotivosti navštívil zemi. 4. Žádnému smrtelníkovi není dovoleno dotknout se tohoto vonného stromu, a to až do velkého dne soudu, kdy On vykoná trest a způsobí konec všemu na věky; tento strom pak obdrží spravedliví a pokorní. 5. Z jeho plodu bude dán život vyvoleným; pak bude přesazen na svaté místo na severu ke svatyni Jehovu, věčného Krále. 6. Pak je zalije veliká radost a štěstí; vstoupí do svatého příbytku, jehož libá vůně je prostoupí do morku kostí a oni se budou na zemi těšit dlouhému životu, jakým žili tvoji otcové, a za jejich dnů je nepostihne žádný zármutek ani bolest ani utrpení ani jakákoli pohroma." 7. Velebil jsem Jehovu slávy, věčného Krále, za to, že pro spravedlivé připravil takovou odměnu, a slíbil, že jim ji dá.

Kapitola 26

1. Odtud jsem šel do vnitrozemí a uzřel jsem tam požehnané a vzkvétající místo; ze stromu tam vyrůstaly větve, které zapustily kořeny rozdělené na části. Spatřil jsem tam jednu svatou horu a pod ní směrem na východ říčku tekoucí na jih. 2. Východním směrem jsem uviděl jinou stejně vysokou

horu a mezi oběma hluboké a úzké údolí, jímž protékala říčka podél okraje té hory. 3. Na západ od této byla další hora, nižší než předchozí a nepříliš strmá; u jejího úpatí se mezi oběma horami rozkládalo údolí; další hluboké a pusté údolí bylo na konci všech tří. 4. Všechna tato hluboká a úzká údolí byla z tvrdé skály; byly v nich zasazeny stromy. 5. Užasl jsem nad těmi skalami, užasl jsem i nad tím údolím. Vším jsem byl velmi udiven.

Kapitola 27

1. Tehdy jsem řekl: "K čemu je dobrá tato požehnaná a stromy zcela porostlá země a toto hrůzyplné údolí uprostřed?" 2. Na to mi odpověděl Ureel, jeden ze svatých andělů, jenž byl se mnou: "Toto údolí je pro ty, kteří jsou navždy prokletí; zde budou soustředěni všichni, kdo se rouhají Bohu a urážejí jeho slávu; v tomto místě soustředění si budou odpykávat svůj trest. 3. V jejich posledních dnech dojde k spravedlivému soudu nad nimi, a tak tomu bude po všechny dny až na věky; a zde ti, kdo došli milosrdenství, budou velebit Jehovu slávy, věčného Krále. 4. V den soudu nad oněmi budou jej tito velebit pro milosrdenství, jímž se jim dostalo šťastnějšího osudu." 5. Znovu jsem velebil Jehovu slávy, oslavoval ho a s díkůvzdáním chválil jeho vznešenost.

Kapitola 28

1. Odešel j sem pak na východ do hor v poušti a neviděl nic než rovinu. 2. Byla plná stromů téhož semene, přes něž v proudech stékala voda. 3. Bylo tam vidět mnoho toků, které se valily jak na sever, tak na západ, a odevšud stoupala voda a rosa.

Kapitola 29

1. Pak jsem odešel k jinému místu, ležícímu stranou té roviny, na východním úpatí horstva. 2. Uviděl jsem tam stromy soudu, hlavně ty, jež vydechují vůni" kadidla a myrhy, a šlo o stromy stejného druhu.

Kapitola 30

1. "Poblíž nich, nad východní horou, jsem spatřil ještě jiné místo údolí napájené nevyčerpatelnými vodami. 2. Uviděl jsem krásný strom, podobný vonnému stromu lentiškub. 3. Na úbočích oněch údolí jsem zpozoroval libovonný skořicovník. Když jsem jimi prošel, dospěl jsem až k východu.

Kapitola 31

1. Spatřil jsem další hory, "porostlé stromy, z nichž" vytékalo něco jako nektar. Jejich jméno je Serera a Kelbene. 2. A nad nimi jsem viděl jinou horu, na níž rostly stromy aloe a ty stromy byly plné tvrdých ořechů připomínajících mandle. 3. Kdo ty plody ochutnal, pocítil chuť nad všechny libé vůně.

Kapitola 32

1. Když jsem ty libé vůně okusil, uzřel jsem na severu sedm hor plných libovonného nardu a s mnoha vonnými stromy, skořicovníky a pepřovníky. 2. Odtud jsem pak šel přes vrcholy hor dále na východ, přeplul jsem Eritrejské moře a daleko za ním jsem minul anděla Zutaela. 3. Dorazil jsem do zahrady

spravedlnosti, kde jsem mezi stromy spatřil mnoho rašících a krásně vonících stromů, vzrostlých, neobyčejně půvabných a vznešených, jakož i strom moudrosti, který propůjčuje velkou moudrost těm, kdo z něho jedí. 4. Vypadá jako rohovník a jeho plody jsou lákavé jako hrozny vína. Vůni tohoto stromu je cítit na velkou dálku. 5. Řekl jsem: "Jak útěšný je pohled na tento krásný strom!" 6. A svatý anděl Refáel, jenž byl se mnou, mi na to řekl: "Toto je strom moudrosti, z něhož kdysi jedli tvůj praotec a tvá pramáti, aby se naučili moudrosti. Když to otevřelo jejich oči a oni poznali, že jsou nazí, byli ze zahrady vyhnáni."

Kapitola 33

1. Odtamtud jsem odešel až k okraji země a tam jsem uviděl velká zvířata, z nichž každé se lišilo od druhého, i ptáky navzájem odlišné svým vzhledem, krásou a zpěvem. 2. Na východ od míst s touto zvěří jsem spatřil konce země, o něž se opírají nebesa; brány nebes byly otevřeny. 3. A viděl jsem, jak vycházejí nebeské hvězdy, a počítal brány, kudy vystupovaly, a zapisoval si všechny jejich východy - u všech hvězd jednotlivě podle toho, jaký byl jejich počet, jméno, konjunkce a poloha, i podle jejich období a měsíců, jak mi to ukázal anděl Ureel, který byl se mnou. 4. On mi všechno předvedl a pro mne zaznamenal; navíc u jména každé hvězdy popsal její zákonitosti a začlenění.

Kapitola 34

1. Odtud jsem pak odešel k okrajům země a tam na jejích koncích jsem byl svědkem mocného úkazu. 2. V nebi jsem tam uviděl tři otevřené brány; z každé z nich vycházejí severní větry; když dují, jsou chladna a krupobití, mrzne, padá sníh, rosa nebo prší. 3. Z jediné brány vane dobrý vítr; když však fouká z obou bran, vzniká prudká vichřice, která působí neštěstí a utrpení.

Kapitola 35

1. Potom jsem odešel na západ k okrajům země a tam jsem uviděl tři otevřené nebeské brány, podobné těm, které jsem později spatřil na východě".

Kapitola 36

1. Odtud jsem odešel na jih k okrajům země a tam jsem uviděl tři otevřené nebeské brány, odkud vycházejí jižní větry, vánek, rosa i déšť. 2. Pak jsem odešel k východním okrajům nebes a spatřil tam tři nebeské brány otevřené směrem k východu a nad nimi menší brány. 3. Skrze každou z oněch menších bran procházejí nebeské hvězdy a putují na západ po vytčené cestě. 4. Když jsem to spatřil, velebil jsem Jej a pokaždé tak velebím Jehovu slávy za to, že vykonal tak velké a pozoruhodné divy, aby ukázal velikost Svého díla andělům a duším lidí, aby ti i oni velebili Jeho dílo a všechno jeho stvoření, aby uzřeli působení Jeho moci, klaněli se velkému dílu Jeho rukou a na věky Ho velebili.

Kapitola 37

1. Druhé vidění, které měl Enoch, syn Jareda, syna Mahalaleova, syna Enošova, syna Setova, syna Adamova. 2. Takto začínají slova moudrosti; zesílil jsem svůj hlas, abych je zvěstoval a předal těm, kteří obývají zemi; slyšte, vy lidé pokolení minulých, přítomných i budoucích, a vyslechněte svatá slova, která pronesu před Jehovou zástupů. 3. Bylo by lepší povědět to jenom lidem ze starších časů,

avšak kořeny moudrosti nechci odepřít ani lidem později narozeným. 4. Až dosud Jehova zástupů nikdy nepředal takovou moudrost, jaká se dostala mně podle stupně mého umu a podle vůle Jehovu zástupů, který mi propůjčil úděl věčného života. 5. Tři podobenství, která jsem se dozvěděl, vylíčím silným hlasem těm, kdo žijí na zemi.

Kapitola 38

1. Podobenství první. Až budou shromážděni spravedliví a hříšníci až budou souzeni za své viny a vyhlazeni z povrchu zemského, 2. až Spravedlnost vystoupí před zraky vyvolených spravedlivých, kteří konají bohulibé skutky, a světlo až se zjeví spravedlivým a vyvoleným, kteří sídlí na zemi, kde pak bude příbytek hříšníků a kde místo spočinutí těch, kdo Jehovu zástupů zradili? Raději kdyby se byli vůbec nenarodili. 3. Až budou zjevena tajemství spravedlivých, pak dojde na soud s hříšníky, kdy svévolníci budou odděleni od spravedlivých a vyvolených. 4. Od nynějška ti, kdo dosud ovládají zemi, nebudou mít vrch ani moc a nebudou moci pohledět do tváře svatých, vždyť světlo Jehovu zástupů se odráží jen ve tváři svatých, spravedlivých a vyvolených. 5. Králové a mocní pak budou zbaveni vlády a předáni do rukou spravedlivých a svatých. 6. A od té doby za ně nikdo nebude prosit o milost u Jehovu zástupů, neboť jejich život dojde k svému konci.

Kapitola 39

1. V oněch dnech dojde k tomu, že vyvolené a svaté děti sestoupí z vysokých nebes a jejich símě splyne s dětmi lidskými. 2. Tehdy Enoch obdržel knihy závisti a hněvu a knihy neklidu a zmatku. "Milost jim nebude udělena," řekl Jehova zástupů. 3. Mne pak v oněch dnech oblaka a vichry odvály pryč ze zemského povrchu a přemístily na konec nebes. 4. Zde jsem měl jiné vidění, uviděl jsem obydlí svatých a místa spočinutí spravedlivých. 5. Zde mé oči viděly místa, kde bydlí spolu s jeho spravedlivými anděly, a místa, kde odpočívají spolu se svatými. Ti pak prosili a přimlouvali se v modlitbách za děti lidí a spravedlnost je omývala jako voda a milosrdenství se na ně snášelo jako rosa na zemi; a tak to mezi nimi bude na věky. 6. A na tomto místě mé oči spatřily Vyvoleného spravedlnosti a víry, který dá v ony dny zavládnout spravedlnosti a bezpočet spravedlivých a vyvolených přijme k sobě na věky. 7. Pod křídly Jehovu zástupů jsem pak uviděl jeho příbytek, kde všichni spravedliví a vyvolení se před ním skví jako světla ohně. Jejich ústa jsou plna slov díkůvzdání a jejich rty velebí jméno Jehovu zástupů. Spravedlnost a čestnost před ním nikdy neskončí. 8. Zde jsem si přál pobývat a moje duše zatoužila po tomto příbytku; sem byl už předtím umístěn můj podíl, neboť tak mi bylo předurčeno Jehovou zástupů. 9. V oněch dnech jsem velebil chvalořečil jménu Jehovovi zástupů, neboť mě posílil velebením a chválou podle vůle Jehovu zástupů. 10. S očima utkvěle spočívajícíma na tom místě jsem jej po dlouhou dobu velebil a chválil slovy: "Blahoslavený budiž veleben od počátku až do skonání světa. 11. Pro něho není žádný konec. On ví, čím je svět, daleko dříve, než ho stvořil, od pokolení minulých k pokolením, která teprve přijdou." 12. Kdo stojí bdělí před tvou slávou, velebí tě a chválí slovy: "Svatý, svatý, svatý je Jehova zástupů, duchem naplňuje zemi." 13. Na vlastní oči jsem zde spatřil všechny ty, kteří bdělí stáli před ním a velebili ho slovy: "Buď veleben a jméno Jehovu budiž pochváleno na věky věků." 14. Tvář se mi natolik proměnila, že jsem se už dále nemohl dívat.

Kapitola 40

1. Potom jsem uviděl sto tisíce, miliony, nespočetné množství těch, kteří stojí před Majestátem Jehovu zástupů. 2. Uviděl jsem, jak Jehovu zástupů, obklopují ze čtyř stran čtyři postavy odlišné od těch, které bděly, a uslyšel jsem i jejich jména, neboť anděl, který mě provázel, mi řekl, jak se jmenují, a zjevil mi i všechna další tajemství. 3. Slyšel jsem hlasy oněch čtyř postav, jak vzdávaly chválu před Jehovou slávy. První hlas na věky velebil Jehovu zástupů. 4. Druhý hlas velebil Vyvoleného a vyvolené, kteří se přimkli k Jehovovi zástupů. 5. Třetí hlas se přimlouval a modlil za ty, kdo obývají zemi, a úpěnlivě se modlil ve jménu Jehovu zástupů. 6. Čtvrtý hlas zapuzoval démony a odháněl je od Jehovy zástupů, aby nemohli obviňovat ty, kdo obývají zemi. 7. Nato jsem se zeptal anděla pokoje, který mi jako můj průvodce vysvětlil vše, co mi bylo skryto: "Kdo jsou ony čtyři postavy, které jsem viděl a slyšel a jejichž slova jsem si zapsal?" 8. A on mi řekl: "Tento první je slitovný a trpělivý Michael; druhý, ustanovený nad všemi nemocemi a ranami dětí člověka, je Refáel; třetí, ustanovený nad všemi zlými silami, je Gabriel; čtvrtý, ustanovený nad pokáním a nadějí těch, kteří budou mít podíl na věčném životě, má jméno Fanuel." 9. To jsou oni čtyři andělé Jehovy zástupů a ony čtyři hlasy, které jsem tenkrát slyšel.

Kapitola 41

1. Potom mi bylo dáno poznat všechna tajemství nebes a uzřít, jak je rozděleno království a jak skutky lidí jsou váženy na vahách. 2. Uviděl jsem příbytky vyvolených a příbytky svatých a na vlastní oči jsem spatřil všechny hříšníky,jak byli odtamtud vyháněni proto, že zapřeli jméno Jehovu zástupů. Za trest od Jehovy zástupů, byli odvlékáni. 3. A moje oči tam uzřely tajemství blesku a hromu a tajemství větrů, jak se rozdělují, aby vanuly nad zemí, a tajemství oblaků a rosy; a tam jsem viděl, odkud vycházejí a kde se sytí prachem země. 4. Spatřil jsem tam i uzavřené komory, z nichž jsou vypouštěny větry, komoru krup a větrů a komoru mlhy a oblaků, jež se z ní vznášejí nad zemí od počátku světa. 5. Uviděl jsem komory slunce a měsíce, odkud vycházejí a kam zacházejí při svém slavném návratu, jak jedno těleso je skvostnější impozantností své oběžné dráhy a jak ani jedno nevybočuje ze své dráhy a nic nepřidává ke své dráze ani z ní nic neubírá a jak jedno druhému zachová věrnost, dodržujíc zákon. 6. Nejprve vychází slunce a putuje svou cestou podle příkazu Jehovu zástupů, jehož jméno je mocné na věky. 7. Potom i měsíc prochází skrytou i viditelnou cestou na své pouti ve dne i v noci a obě tělesa stojí v protiváze před Jehovou zástupů. Nepřestávají mu vzdávat díky a velebit Ho, neboť vzdávání díků je pro ně odpočinkem. 8. Slunce může střídavě prospívat a škodit a měsíc na své dráze může být zároveň světlem pro spravedlivé a temnotou pro hříšníky z rozhodnutí Jehovu, který oddělil od sebe světlo a tmu a lidské duše rozdělil tak, aby ve jménu své spravedlnosti posnoval duchy spravedlivých. 9. Ani anděl, ani jiná moc nemohou překazit, aby soudce viděl všechny hříšníky a postavil je před svůj soud.

Kapitola 42

1. Moudrost nenalezla na světě místa, kde by se usadila, proto je její sídlo na nebesích. 2. Moudrost vyšla bydlet mezi dětmi lidí, ale protože nenašla příbytek, vrátila se zase na původní místo a usadila se mezi anděly. 3. Nespravedlnost vyšla ze svých komnat a nalezla ty, které nehledala, a usadila se u těch, kteří ji vítali jako déšť na poušti a rosu na žíznivé zemi.

Kapitola 43

1. Znovu jsem spatřil blesky a hvězdy nebes a viděl, jak On je volal jejich jmény a ony ho poslouchaly. 2. Viděl jsem, jak jsou váženy na vahách spravedlnosti podle mohutnosti svých světel, šíře svého prostoru a dne svého vycházení, a jak jejich obíhání plodí blesky; jejich oběžnou dráhu vytyčovali početní andělé podle toho, jak měli k sobě důvěru. 3. Zeptal jsem se anděla, který mě doprovázel a ukazoval mi skryté věci: "Co je tohle?" 4. On mi odpověděl: ,,Jehova zástupů ti už v podobenství ukázal, oč jde: Jsou to jména svatých, kteří obývají zemi a na věky věří ve jméno Jehovu zástupů. "

Kapitola 44

1. Co se týče blesků, spatřil jsem ještě další úkazy: Jak některé z hvězd vznikají a stávají se blesky, aniž se vzdávají své podoby.

Kapitola 45

1. Toto je druhé podobenství o těch, kteří zapírají jméno místa, kde přebývají svatí, i jméno Jehovu zástupů. 2. Oni nepřijdou do nebes ani nezůstanou na zemi; to bude úděl hříšníků, kteří zapírají jméno Jehovu zástupů a kterým je souzen čas útrap a muk. 3. "V onen den se můj Vyvolený posadí na trůn slávy, aby hodnotil skutky lidí! Bezpočet bude míst jejich spočinutí, kde jejich duše okřejí, až spatří ty mé vyvolené, kteří hledali ochranu v mém slavném jménu. 4. V onen den dám svému Vznešenému pobývat mezi nimi, proměním nebesa, aby byla věčným požehnáním a světlem. 5. Proměním též zemi, aby se stala požehnáním, a dám na ní přebývat svým vyvoleným; ti však, kdo se dopouštějí hříchů a zločinů, na ni ani nevkročí. 6. Neboť jsem uzřel své spravedlivé a nasytil je pokojem a dovolil jim, aby pobývali přede mnou; hříšníkům se však přiblížil můj soud, kdy je vyhladím z povrchu země."

Kapitola 46

1. Uviděl jsem tam jednoho, jenž byl Pradávný dnů a jehož vlasy byly bílé jako vlna; s ním byla ještě jiná bytost, jež měla lidskou tvář plnou dobroty, jako mají svatí. 2. I zeptal jsem se anděla, který mě doprovázel a ukazoval mi všechny skryté věci, na tohoto Syna člověka, kdo to je, odkud přišel a proč jde spolu s Pradávným dnů. 3. On mi odpověděl: "Toto je Syn člověka, Spravedlivý, u něhož spravedlnost bydlí, a který vyjevuje všechna tajemství toho, co je skryto, neboť Jehova zástupů ho vyvolil. On zvítězí kvůli bezúhonným před Jehovou zástupů navždy. 4. A tento Syn člověka, kterého jsi právě spatřil, pozvedne krále a mocné z jejich stolic a silné z jejich trůnů. Povolí otěže silných a na prach rozdrtí zuby hříšníků. 5. Svrhne krále z jejich trůnů a království, protože jej nechválí a neoslavují a neprojevují díky tomu, odkud jim byla vláda propůjčena. 6. A sklopí tváře mocných a naplní je studem; temnota bude jejich příbytkem a červi jejich ložem. Planá bude jejich naděje, že ze svých loží povstanou, neboť nevelebí jméno Jehovu zástupů. 7. Jsou to ti, kdo se povýšili na pány nebeských hvězd a kdo pozvedají své ruce proti Nejvyššímu; šlapou po zemi, na níž bydlí. Všechny jejich skutky svědčí o jejich nespravedlnosti a nespravedlností také jsou; Jejich moc spočívá v jejich bohatství a jejich víra je modloslužbou bohům, které udělali vlastníma rukama; zapřeli jméno Jehovu zástupů. 8. Budou vyhnáni z domů jeho shromáždění a věřících, kteří zůstali věrni jménu Jehovu zástupů."

Kapitola 47

1. V ty dny vystoupí modlitba spravedlivých a krev spravedlivých ze země před Jehovu zástupů. 2. A v ty dny se svatí, kteří bydlí nahoře v nebesích, ozvou společným hlasem a budou úpěnlivě prosit, přimlouvat se a chválit, vzdávat díky Jehovovi zástupů a velebit jeho jméno pro prolitou krev spravedlivých, aby jejich modlitba před Jehovou zástupů nezůstala nevyslyšena, aby nad hříšníky byl vykonán soud a navždy se jim nedostalo shovívavosti. 3. V oněch dnech jsem viděl Pradávného dnů, jak sedí na trůnu své slávy; před ním byly otevřeny knihy života a všechno jeho vojsko v nebi, stálo před ním. 4. A srdce svatých se naplnila radostí, neboť spravedlnosti bylo učiněno zadost, modlitba spravedlivých byla vyslyšena a krev spravedlivých byla cenná před Jehovou zástupů.

Kapitola 48

1. Na tom místě jsem pak spatřil nevyčerpatelný pramen spravedlnosti, kolem něhož prýštily mnohé prameny moudrosti. Z nich pili všichni žízniví, aby byli naplněni moudrostí a svá obydlí mohli sdílet se spravedlivými, svatými a vyvolenými. 2. Tehdy byl právě pojmenován Syn člověka v přítomnosti Jehovu zástupů a jeho jméno bylo vysloveno před Pradávným dnů. 3. Dříve než byly stvořeny slunce a přírodní úkazy, dříve než vznikly nebeské hvězdy, bylo před Jehovou zástupů vysloveno jeho jméno. 4. On bude berlou spravedlivých, o niž se budou opírat, aby neupadli, bude světlem národům a nadějí těm, jejichž srdce je v úzkostech. 5. Všichni, kdož bydlí na zemi, budou před ním padat na kolena, aby se mu klaněli. Budou mu chvalořečit a velebit ho. Písněmi budou oslavovat Jehovu zástupů. 6. Proto byl vyvolen a skryt v přítomnosti Jehovu zástupů, ještě před stvořením světa. 7. Moudrost Jehovu zástupů ho zjevila svatým a spravedlivým. Opatruje totiž úděl spravedlivých, kteří tento svět nespravedlnosti nenáviděli a opovrhovali jím, nenáviděli i všechna jeho díla a zvyklosti ve jménu Jehovu zástupů; v jeho jménu je jejich záchrana, on je ochráncem jejich života. 8. V oněch dnech králové země a mocní, kteří ovládají zemi, upadnou v opovržení pro dílo svých rukou, takže v den jejich úzkosti a sklíčenosti nebudou jejich duše spaseny. 9. Odevzdám je do rukou mých vyvolených. Jako tráva v ohni a jako olovo ve vodě zaniknou před tváří svatých a zmizí před tváří spravedlivých, takže po nich nezbude ani památky. 10. V den jejich zániku bude na zemi klid: Padnou a nepovstanou; nebude nikoho, kdo by je uchopil a pozvedl, vždyť zapřeli Jehovu zástupů a jeho Pomazaného. Jméno Jehovu zástupů budiž pochváleno.

Kapitola 49

1. Neboť moudrost je vylita jako voda a sláva před ním na věky trvá. Neboť je mocný ve všech tajích spravedlnosti, takže nespravedlnost zajde jako stín, který nemá žádného trvání; vždyť Vyvolený stojí před Jehovou zástupů a jeho sláva trvá po všechny věky a jeho moc přečká všechna pokolení. 2. V něm přebývá duch moudrosti a duch toho, jenž propůjčuje vědění, duch rozumu a síly i duch těch, kdo zesnuli ve spravedlnosti. 3. A on bude soudit skryté věci a nikdo nebude moci před ním vyslovit plané slovo, neboť on je Vyvolený z vůle Jehovu zástupů.

Kapitola 50

1. V těch dnech nastane změna pro svaté a vyvolené; bude nad nimi přebývat světlo a svatým bude navrácena čest a sláva. 2. Nad hříšníky se bude v den soužení vršit zkáza, avšak spravedliví zvítězí ve jménu Jehovu zástupů. On pak ostatními dá shlédnout soudný den, aby se včas kájeli a zanechali díla

svých rukou. 3. Skrze jméno Jehovu zástupů se nedočkají žádné cti, avšak budou skrze Jeho jméno zachráněni a Jehova zástupů se nad nimi slituje, protože jeho milosrdenství je veliké. 4. On je ve svém soudu spravedlivý a tváří v tvář jeho slávě a před jeho soudem nespravedlnost neobstojí. Ten, kdo před ním nečiní pokání, zahyne. 5. Od nynějška se jim nedostane milosrdenství, pravil Jehova zástupů.

Kapitola 51

1. V těch dnech pak země vydá zpět ty, kteří jsou v ní pochováni, podsvětí propustí pohlcené a peklo vrátí, co dlužilo. 2. On z nich vybere spravedlivé a svaté, neboť se přiblížil den jejich vykoupení. 3. V těch dnech bude Vyvolený sedět na mém trůnu a radami svých úst osvětlí všechna tajemství moudrosti, neboť Jehova zástupů Ho obdařil slávou. 4. V těch dnech budou hory skákat jako berani a pahorky poskakovat jako jehňata nasycená mlékem; všichni andělé v nebi budou zářit radostí protože nadešel ten den. 5. Jejich tváře budou zářit radostí, protože se objeví Vyvolený a země se zaraduje, že na ní budou bydlet spravedliví a chodit po ní vyvolení.

Kapitola 52

1. Po těch dnech na onom místě, kde jsem předtím měl vidění všech těch věcí skrytých - neboť mě strhl vír a odnesl na západ, 2. mé oči spatřily všechna budoucí tajemství nebes: horu ze železa, horu z mědi, horu ze stříbra, horu ze zlata, horu ze rtuti a horu z olova. 3. Zeptal jsem se anděla, který mě doprovázel: "Co je to za věci, které jsem skrytě spatřil?" 4. A on mi odpověděl: "Vše, co jsi viděl, slouží vládě jeho Pomazaného, aby měl na zemi moc a sílu." 5. Onen anděl pokoje mi dále řekl: "Trochu počkej a vše skryté, co Jehova zástupů zahalil tajemstvími, ti bude odhaleno." 6. Všechny ty hory, které tvé oči spatřily, jak ta hora ze železa, z mědi, ze stříbra a ze zlata, tak ta ze rtuti a z olova, všechny se před tváří Vyvoleného přemění jako včelí vosk v ohni a jako déšť, jenž na tyto hory padá. Budou bezmocně ležet před jeho nohama. 7. V oněch dnech se stane, že nikdo nebude vykoupen zlatem ani stříbrem a nikdo nebude moct vyváznout. 8. A nebude železa na válku ani plátů na brnění. Měď se stane bezcennou a cín nebude k užitku, bude bezcenný, a o olovo přestane být zájem. 9. A všechny tyto věci upadnou v opovržení a budou smeteny z povrchu zemského, až se před tváří Jehovu zástupů objeví Vyvolený.

Kapitola 53

1. Na vlastní oči jsem tam uviděl široce rozevřené údolí s hlubokým ústím a všichni, kdo bydlí na zemi, na moři a na ostrovech, sem budou přinášet své dary, dárky a oběti, avšak ono hluboké údolí se jimi nikdy nenaplní. 2. Svýma rukama totiž páchají zločiny a všechno, co spravedliví vydobudou svou prací, spotřebují neřestní hříšníci; budou tedy hubeni před tváří Jehovu zástupů a smetení z povrchu jeho země, bez ustání na věky věků. 3. Viděl jsem i trestající anděly; bydlí tam a zhotovují všechno ďáblovo smrtící náčiní. 4. Otázal jsem se anděla pokoje, který mě doprovázel: ,,Pro koho připravují toto náčiní?" 5. On mi řekl: ,,Připravují je pro krále a mocné této země, aby jím byli usmrceni. 6. Spravedlivý a Vyvolený potom ukáže dům svého shromáždění; od nynějška se proti němu již nikdo nepostaví ve jménu Jehovu zástupů. 7. A tyto hory nebudou už před jeho spravedlností stát nehybně jako země, pahorky budou jako pramen vody a spravedliví budou osvobozeni od útrap ze strany hříšníků."

Kapitola 54

1. Když jsem se rozhlédl, obrátil jsem se na jinou část země a spatřil tam údolí, v němž hořel oheň. 2. A přivedli krále a mocné a uvrhli je do toho hlubokého údolí. 3. Tam pak mé oči viděly, jak na ně zhotovují náčiní - železné řetězy nezměrné váhy. 4. Zeptal jsem se anděla pokoje, který mě doprovázel: "Pro koho jsou připravována tato pouta?" 5. On mi řekl: "To je pro zástupy Azazeelovi, aby se jich mohli chopit, uvrhnout je až na dno zatracení a pokrýt jejich tváře ostrými kameny, jak přikázal Jehova zástupů. 6. Michael, Gabriel, Refáel a Fanuel se jich v onen velký den chopí a vrhnou je v onen den do žhavé pece, aby se jim Jehova zástupů pomstil za jejich hříšnost; stali se poddanými ďábla a ty, kteří obývají zemi, zavedli na scestí. 7. V oněch dnech bude od Jehovu zástupů vycházet trest a všechny zásobárny vod, jež jsou nad nebem, se otevřou stejně jako prameny, které jsou dole pod nebem a pod zemí. 8. A všechna ta vodstva se pospojují: Voda nad nebem je mužská, voda pod zemí je ženská. 9. Všichni, kdo obývají zemi, budou vyhlazeni stejně jako ti, kdo bydlí pod končinami nebes. 10. To aby si uvědomili svou hříšnost, jíž se dopustili na zemi a kvůli níž budou vyhlazeni."

Kapitola 55

1. Vtom Pradávný dnů pocítil lítost a řekl: "Všechny, kteří obývají zemi, jsem zahubil zbytečně." 2. A přísahal při svém velkém jménu: "Všem, kteří bydlí na zemi, nebudu tak od nynějška činit a na nebi umístím znamení: Bude důkazem věrnosti mezi mnou a jimi navždy, dokud bude trvat nebe nad zemí. 3. Toto se stane podle mého příkazu: Dříve než se mi zlíbí spoutat je rukou andělů v den soužení a útrap, dám průchod svému hněvu a svému trestu; můj hněv a trest na ně dolehnou," řekl Bůh, Jehova zástupů. 4. "Vy mocní králové, kteří budete obývat zemi, spatříte mého Vyvoleného, jak sedí na trůnu slávy a soudí Azazeela a všechny jeho druhy se všemi zástupy ve jménu Jehovu zástupů."

Kapitola 56

1. Viděl jsem tam pochodovat zástupy trestajících andělů, kteří nesli důtky a železné a bronzové okovy. 2. Zeptal jsem se anděla pokoje, který mě doprovázel: "Na koho jdou tito andělé s důtkami?" 3. Odpověděl mi: "Každý jde potrestat své vyvolené a milované, aby byli svrženi do propasti tohoto údolí. 4. A až bude údolí zaplněno jejich vyvolenými a milovanými, dny jejich života budou u konce a nekonečný bude počet dnů jejich bloudění. 5. V oněch dnech se andělé vrátí a vrhnou se na východ, na Parthy a Médy, vyburcovat krále a přinést k nim ducha neklidu, aby sestoupili ze svých trůnů a vyšli z míst svého odpočinku do středu svých stád jako lvi a hladoví vlci. 6. Vydají se na pochod a vstoupí do země jeho vyvolených, jež se před nimi bude prostírat jako mlat a cesta. 7. A však město mých spravedlivých bude pro jejich koně překážkou a oni se dají do boje mezi sebou. Jejich pravice zakročí proti nim samotným. Člověk nebude znát svého bratra ani syn svého otce či svoji matku do té doby, než množství těl jimi usmrcených dosáhne vrcholu a potrestat je už bude zbytečné. 8. V oněch dnech podsvětí otevře svůj chřtan a oni budou jím pohlceni a tak bude dokonána jejich zkáza; podsvětí pozře hříšníky před tváří vyvolených."

Kapitola 57

1. Poté se stalo, že jsem opět spatřil spoustu vozů, na kterých jeli muži: Přijížděli na křídlech větru od východu a západu až k jihu. 2. Jakmile bylo slyšet lomoz jejich vozů, nastala vřava, svatí z nebes to

zpozorovali a pilíře země se pohnuly ze svých míst. Bylo to v jednom dni slyšet od jednoho konce nebes k druhému. 3. Všichni padli a klaněli se Jehovovi zástupů. Toto je konec druhého podobenství.

Kapitola 58

1. Začínám vyprávět třetí podobenství o spravedlivých a vyvolených. 2. Jste blahoslavení, vy spravedliví a vyvolení, neboť váš úděl je vznešený. 3. Spravedliví spočinou ve světle slunce a vyvolení ve světle věčného života; dnům jejich života nebude konce a dnů svatých bude bezpočet. 4. Budou hledat světlo a naleznou spravedlnost u Jehovu zástupů; pro spravedlivé bude pokoj ve jménu Jehovu na věky. 5. Pak se bude svatým říkat, aby v nebi hledali tajemství spravedlnosti a podíl víry, neboť ta zazářila nad zemí jako slunce, až temnoty ustoupily. 6. To světlo neustane zářit, takže nebude třeba počítat dny, neboť někdejší tma zmizí a navždy bude nastoleno před Jehovou zástupů světlo spravedlnosti.

Kapitola 59

1. V oněch dnech jsem na vlastní oči uviděl tajemství blesků a nebeských světel a poznal způsob jejich soudu; svítí k požehnání či ku kletbě, jak si Jehova zástupů přeje. 2. Pak jsem se dozvěděl tajemství hromu: Když nahoře v nebi hřmí, je slyšet jeho rachot; a ukázali mi, jak burácení hromu přináší obyvatelům země pokoj a požehnání nebo kletbu podle příkazu Jehovu zástupů. 3. Nato mi byla ukázána všechna tajemství světel a blesků svítících k požehnání a hojnosti.

Kapitola 60

1. Podobenství v roce pěti stém, v sedmém měsíci, čtrnáctého dne měsíce v Noachově životě. V onom podobenství jsem viděl, jak se nebesa nebes otřásla silnými záchvěvy a zástup Nejvyššího, tisíce tisíců a deseti tisíce desetitisíců andělů, byl zachvácen velkým neklidem. 2. Pradávný dnů seděl na trůnu své slávy a kolem něho stáli andělé a spravedliví. 3. Zmocnilo se mě chvění a pojala mě hrůza, má bedra ochabla, mé ledví zesláblo a já před ním padl na tvář. 4. Michael poslal jiného anděla ze svatých, aby mě pozvedl. Můj duch se navrátil, neboť jsem nebyl schopný snést vzhled toho zástupu ani ten neklid vyvolených, provázený chvěním nebes. 5. Michael mi řekl: "Jaké vidění tě tak rozrušilo? Až do tohoto dne trval den jeho milosrdenství; k těm, kteří bydlí na zemi, byl milosrdný a shovívavý. 6. Až nadejde ten den moci, trestu a soudu, který Jehova zástupů připravil těm, kdo se neskloní před soudem spravedlnosti, kdo soud spravedlnosti zapírají a zneužívají Jeho jména, bude připravena pro vyvolené smlouva a pro hříšníky výslech. 7. V onen den budou odděleni dva netvoři: Netvor ženský zvaný livjátan, který bude bydlet v mořských hlubinách nad prameny vod. 8. Mužský netvor zvaný behemót svým tělem zavalí pustinu zvanou Dendajan na východě zahrady, kde bydlí vyvolení a spravedliví, a kde byl usídlen i můj děd, sedmý od Adama, prvního člověka, kterého Jehova zástupů stvořil. 9. Poprosil jsem toho druhého anděla, aby mi ukázal moc oněch netvorů, kteří byli jednoho dne odděleni a jeden byl umístěn do mořských hlubin a druhý do pustiny na pevnině. 10. Anděl mi pravil: "Ty, lidský synu, chceš se dozvědět to, co je skryto?" 11. A ten druhý anděl, který mě doprovázel, mi to vysvětlil a ukázal, co je skryto, co je první a poslední, vysoko na nebi a hluboko pod zemí a na okrajích a v základech nebe i v zásobárnách větrů. 12. Vysvětlil mi dále, jak se rodí duchové a jak se provádí jejich vážení, jak se skupiny duchů oddělují a počítají každý podle síly ducha, síly světel měsíce, jaká je to síla spravedlnosti a jak jsou rozděleny skupiny hvězd podle svých jmen a všech částí. 13. Ukázal mi i hromy podle míst, kam dopadají, a stejně tak všechny části, jež se vydělují

v blesku, aby mohl svítit a aby se jejich shluky mohly okamžitě podrobit kázni. 14. Vždyť blesk má místa odpočinku; tam musí v trpělivosti čekat, dokud mu není vydán příkaz ke hřmění; hrom ani blesk se nedají od sebe oddělit, ale nejsou jedné podstaty, oba vycházejí z ducha a navzájem se neoddělují. 15. Neboť když blesk osvítí zem, hrom vydává jeho hlas a duch se ihned utiší a rovnoměrně mezi ně rozdělí. Pokladnice jejich období je nevyčerpatelná, avšak každé z nich je drženo na uzdě; silou ducha obraceno zpět a hnáno podle počtu končin země. 16. Duch moře je mužský a svou mocnou silou drží období na uzdě. Tímto způsobem je hnáno a rozptyluje se uprostřed všech hor. 17. Duch jinovatky je sám sobě andělem i duch krup je dobrý anděl. 18. Duch sněhu působí samostatně vlastní silou. To, co z něho stoupá, je jako kouř a říká se mu mráz. 19. Duch mlhy nesdílí s nimi jejich komory, nýbrž má svou zvláštní komoru; protože jeho běh se uskutečňuje v jasu a světle léta i v temnotě zimy; jeho komora je sama světlem a duch sám sobě andělem. 20. Příbytek ducha rosy je na okrajích nebe, je propojen s komorami deště a jeho běh se uskutečňuje v zimě a v létě; jeho oblaka jsou spolu s oblaky mlhy spojena, takže splývají v jedno. 21. Když se duch deště chystá vystoupit ven ze své komory, přicházejí andělé, komoru otevírají a vyvádějí ho ven; když je rozptylován nad celou zemí, pokaždé se spojuje s vodou, která je na zemi. 22. Neboť vody jsou pro ty, kdo na zemi bydlí; poskytují totiž zemi výživu jako dar od Nejvyššího, který je v nebesích. Proto má déšť svou stanovenou míru ovládanou anděly. 23. Všechny tyto věci jsem viděl až u zahrady spravedlivých. 24. Anděl pokoje, který mě doprovázel, mi řekl: "Tihle dva netvoři jsou připraveni, aby se stali potravou v souladu s Boží velikostí, aby... trest Jehovu zástupů nebyl zbytečný a budou zabíjeni synové se svými matkami, děti se svými otci. 25. Až na ně dolehne trest Jehovu zástupů, stane se jim tak po zásluze. Pak nastane soud podle jeho milosrdenství a shovívavosti."

Kapitola 61

1. V oněch dnech jsem viděl, že oněm andělům byly dány dlouhé provazy, oni si vzali křídla a odletěli směrem na sever. 2. Zeptal jsem se anděla: "Proč si vzali ty provazy a odletěli?" On mi řekl: "Šli měřit." 3. Anděl, který mě doprovázel, řekl: "Jsou to míry spravedlivých a oni nesou spravedlivým jejich lana, aby se na věky věků opírali o jméno Jehovu zástupů. 4. Vyvolení začnou bydlet s vyvolenými a ony míry budou dány víře, aby posílily spravedlnost. 5. Ty míry odhalí vše, co je skryto v hlubinách země, i všechny, kdo zahynuli na poušti, kdo byli pohlceni mořskými rybami či sežráni dravou zvěří, a umožní jim, aby se vrátili a opřeli o Vyvoleného. Vždyť před tváří Jehovu zástupů nikdo nebude a ani nemůže být zahuben. 6. Všichni, kdo jsou nahoře v nebesích, obdrželi zplnomocnění a jeden hlas s jedním světlem jako oheň. 7. Prvními slovy ho s moudrostí velebí, vyvyšují a chválí. Moudrost je i ve způsobu jejich vyjadřování i života. 8. Jehova zástupů posadil Vyvoleného na trůn slávy, kde v nebeských výšinách bude soudit všechna díla svatých a na vahách vážit jejich skutky. 9. Až pozvedne svou tvář, aby soudil jejich skryté cesty jménem Jehovu zástupů a jejich kroky jeho spravedlivým soudem, pak ti všichni budou mluvit jedním hlasem a budou velebit, chválit, vyvyšovat a slavit jméno Jehovu zástupů. 10. On pak svolá všechny nebeské mocnosti, všechny svaté nahoře a zástupy Boží, cheruby,serafy a ófany a všechny anděly moci a všechny anděly knížat i Vyvoleného a ostatní mocnosti na zemi a nad vodou. 11. V onen den se ozvou společným hlasem a budou velebit a chvalořečit v duchu víry, moudrosti a trpělivosti i v duchu milosrdenství, soudu, pokoje a dobrotivosti; všichni jednohlasně zvolají: ‚On je požehnaný a jméno Jehovu zástupů budiž požehnáno na věky věků.' 12. A všichni, kdo nespí nahoře v nebesích, jej budou velebit. Velebit jej budou všichni svatí, kteří jsou na nebesích, a všichni vyvolení, kteří bydlí v zahradě života, a všichni duchové světla, Ho budou velebit a chválit, vynášet a učiní posvátným tvé blahoslavené jméno, též

veškeré tělo, jež bude vychvalovat tvé jméno a velebit Ho na věky věků. 13. Neboť milosrdenství Jehovu zástupů je veliké: On je shovívavý a zjevil veškeré své dílo a jeho velikost spravedlivým a vyvoleným ve jménu Jehovu zástupů."

Kapitola 62

1. Toto přikázal Jehova králům, mocným a vysoce postaveným, těm, kteří bydlí na zemi: "Otevřete své oči a pozvedněte své rohy, jestliže jste poznali Vyvoleného." 2. Jehova zástupů jej posadil na trůn své slávy a byl na něho vylit duch spravedlnosti a slovo jeho úst zničilo všechny hříšníky a všichni svévolníci byli zahlazeni před jeho tváří. 3. V ten den povstanou všichni králové, mocní a vysoce postavení, ti, kdo ovládají zemi, spatří jej a poznají, jak sedí na trůnu své slávy a před ním je souzena spravedlnost a žádné plané slovo není před ním vysloveno. 4. A přijde na ně trápení jako na rodící ženu, jíž je obtížné porodit, když její syn přichází do hrdla dělohy a ona má při tom bolesti. 5. Část se jich bude dívat na ostatní, bude naplněna hrůzou, svěsí hlavu a zachvátí ji bolest, až spatří onoho Syna člověka, jak sedí na trůnu své slávy. 6. Králové a mocní, všichni, kdo ovládají zemi, budou oslavovat, velebit a vyvyšovat toho, který nade vším vládne a jenž zůstával skryt. 7. Neboť Syn člověka byl před ním skryt a Nejvyšší ho ochránil v přítomnosti své moci a zjevil ho vyvoleným. 8. Bude svoláno shromáždění vyvolených a svatých a v onen den budou všichni vyvolení stát před ním. 9. Všichni králové a mocní a vysoce postavení, ti, kdo ovládají zemi, padnou před ním na tvář. Budou ho uctívat a vkládat naději v onoho Syna člověka a budou ho pokorně prosit a úpěnlivě se u něho dožadovat milosti. 10. Jehova zástupů je zažene do úzkých, že spěšně odejdou z jeho přítomnosti, jejich obličeje se naplní hanbou a jejich tváře zahalí temnota. 11. Trestající andělé je uchopí, aby vykonali pomstu na těch, kdo utlačovali jeho děti a jeho vyvolené. 12. Budou odstrašující podívanou pro spravedlivé a vyvolené. Ti se budou radovat, že na nich spočinul hněv Jehovu zástupů a jeho meč je zbaví jejich krví. 13. Spravedliví a vyvolení budou v onen den zachráněni a od té chvíle nespatří tvář hříšníků a svévolníků. 14. Jehova zástupů bude nad nimi přebývat a se Synem člověka budou jíst a uléhat i vstávat na věky věků. 15. Spravedliví a vyvolení povstanou ze země a přestanou věšet hlavu a obléknou roucho slávy. 16. A ono bude vaším rouchem, rouchem života před Jehovou zástupů, a vaše roucha nezestárnou a vaše sláva nepomine před Jehovou zástupů.

Kapitola 63

1. A v oněch dnech budou mocní a králové, kteří ovládají zemi, úpěnlivě prosit jeho anděly trestu, jimž byli předáni, aby jim popřál chvíli klidu, aby mohli před Jehovou zástupů padnout, klanět se mu a vyznat ze svých hříchů. 2. Budou velebit a oslavovat Jehovu zástupů: "Pochválen buď Jehova zástupů, Pán králů, Pán mocných, Pán vysoce postavených, Jehova slávy a Pán moudrosti, jenž prohlédne každé tajemství. 3. Tvá moc trvá od pokolení do pokolení a tvá sláva na věky věků; všechna tvá tajemství jsou hluboká a nespočetná a tvá spravedlnost je nezměrná. 4. Nyní jsme si uvědomili, že máme oslavovat a velebit Pána králů, Onoho, jenž je Králem králů." 5. A řeknou: "Kdo nám dal podklady, abychom jej mohli oslavovat, vzdávat mu díky a vyznávat svou víru před jeho slávou? 6. Teď toužíme po troše klidu, ale nenalézáme jej; jsme za ním hnáni, avšak nedostihujeme jej; světlo před námi zmizelo a naším příbytkem jsou temnoty na věky věků. 7. Neboť my jsme před jeho tváří nevěřili a neoslavovali jméno Jehovu zástupů, a králové nectili Jehovu stvořitele všeho, nýbrž upínali svou naději k žezlu svého království. 8. V den našeho utrpení a soužení nás On nezachrání a nenalezneme spočinutí, abychom se přiznali k víře, že On je věrný ve všech svých skutcích, svých

soudech a své spravedlnosti a že Svými soudy měří každému stejně. 9. Půjdeme mu z očí kvůli svým činům, vždyť všechny naše hříchy jsou spravedlivě sečteny." 10. Nyní jim řeknou: "Naše duše se těší z nepoctivě nabytého majetku, to nás však nezachrání, abychom nesestoupili rovnou do pekelných muk." 11. Poté se jejich tvář naplní temnotou a hanbou před Synem člověka a oni budou zapuzeni od jeho tváře a před jeho tváří bude mezi nimi zůstávat meč. 12. Takto pravil Jehova zástupů: "Toto je nařízení a rozsudek mocných, králů a vysoce postavených, těch, kdo ovládají zemi před Jehovou zástupů."

Kapitola 64

1. Spatřil jsem jiné postavy na onom místě skryté. 2. Zaslechl jsem hlas anděla, jak říká: "Toto jsou andělé, kteří sestoupili na zemi a odhalili to, co bylo dětem lidí skryto, čímž je sváděli k páchání hříchů."

Kapitola 65

1. V oněch dnech viděl Noe, že země klesá a že se blíží její zkáza. 2. I vydal se na cestu ke končinám země a volal ke svému dědovi Enochovi; Noe zvolal třikrát mocným hlasem: "Slyš mě, slyš mě, slyš mě." 3. Pravil jsem mu: "Pověz mi, co se na zemi děje, že je země tak vyčerpaná a otřesená? Mám snad spolu s ní zahynout?" 4. Chvíli nato nastal na zemi velký zmatek a z nebe bylo slyšet hlas, takže jsem padl na tvář. 5. Můj děd Enoch přišel, stál u mne a řekl mi: ,,Proč jsi ke mně volal tak silným a plačtivým hlasem? . 6. Od tváře Jehovu vyšel příkaz ohledně těch, kdo bydlí na zemi, že má nastat jejich konec, neboť znají všechna tajemství andělů a všechny násilné činy satanů a každou jejich skrytou moc i moc těch, kdo provozují čáry a kouzelnictví; znají i moc čarování a moc těch, kdo na celé zemi dělají lité sochy. 7. Znají, jak stříbro povstává z prachu země a jak na zemi vzniká měkký kov. 8. Neboť olovo a cín nepovstávají ze země jako ty první: Vytváří je pramen a v něm stojí anděl a ten anděl je význačný." 9. Poté mě můj děd Enoch uchopil rukou, pozvedl mě a řekl mi: "Jdi, už jsem se otázal Jehovu zástupů ohledně toho zmatku na zemi. 10. On mi řekl: ‚Pro jejich svévoli se naplnil nad nimi soud a bude přede mnou rychle vykonán pro měsíce, které pozorovali a skrze něž poznali, že země a ti, kdo na ní bydlí, budou zničeni.' 11. Navždy pro ně nebude žádného útočiště, protože jim bylo ukázáno, co mělo zůstat skryto, a nebude žádná záštita pro ty, kdo jsou odsouzeni. Co se tebe týče, můj synu, Jehova zástupů ví, že jsi čistý a prost výtek, pokud jde o ta tajemství. 12. On určil tvé jméno, aby bylo mezi svatými, a bude tě chránit před těmi, kdo bydlí na zemi. Ve spravedlnosti pak určil tvé símě ke kralování a velké slávě a z tvého semene vytryskne pramen bezpočtu spravedlivých a svatých až na věky."

Kapitola 66

1. Poté mi ukázal trestající anděly, kteří jsou připraveni přijít a uvolnit všechny síly vod, jež jsou pod zemí, aby přinesly soud a zkázu všem, kdo žijí a bydlí na zemi. 2. A Jehova zástupů přikázal andělům, kteří vyšli, aby nepozvedali své ruce, nýbrž dodrželi onen příkaz; neboť tito andělé stojí nade všemi mocnostmi vod. 3. Já jsem pak od tváře Enochovy odešel.

Kapitola 67

1. V oněch dnech se ke mně stalo Jehovovo slovo a Jehova mi řekl: "Noe, vystoupil ke mně tvůj úděl, úděl bez viny, úděl lásky a bezúhonnosti. 2. Andělé nyní dělají dřevěnou budovu; až tento úkol splní, položím na ni svou ruku a zachovám ji. Z ní pak vzejde semeno života a země podstoupí proměnu, aby nezůstala neobydlenou. 3. Upevním tvé símě před sebou na věky věků a ty, kteří s tebou bydlí, rozptýlím po zemském povrchu, aby nepodrobovali zkoušce tvé símě, jemuž požehnám. Bude se na zemi rozmnožovat ve jménu Jehovu." 4. Ty anděly, kteří se projevili jako špatní, uvězní v onom planoucím údolí, které mi můj děd Enoch již dříve ukázal na západě mezi horami ze zlata a stříbra a železa a měkkého kovu a cínu. 5. Spatřil jsem ono údolí zmítané velikým neklidem a příbojem vod. 6. A zatím co se tohle všechno dělo, z onoho ohnivého měkkého kovu a z otřesů, jež oním místem zmítaly, vycházel sirný zápach a spojil se s oněmi vodami; ono údolí andělů, kteří zavedli lidstvo na scestí, pod zemí neustále hořelo. 7. Údolími, kde jsou souzeni andělé, kteří svedli na scestí ty, kteří bydlí na zemi, se valí ohnivé řeky. 8. V oněch dnech pak tyto vody budou sloužit králům, mocným a vysoce postaveným a těm, kteří bydlí na zemi, k léčení těla a potrestání ducha, neboť jejich duch je plný chtíče, takže budou potrestáni na těle. Zapřeli Jehovu zástupů, a ačkoli každý den uzří svůj soud, přece v Jeho jméno neuvěří. 9. A úměrně tomu, jak silný bude žár jejich těla, tak se bude proměňovat jejich duch na věky věků; neboť před Jehovou zástupů neobstojí nikdo, kdo vysloví plané slovo. 10. Proto na ně přijde soud, že věří v smyslnost svého těla a že zapírají Jehovova ducha. 11. V ty dny se promění i ony vody; až totiž budou oni andělé ztrestáni v těchto vodách, vodní prameny změní svou teplotu. Až andělé vystoupí nahoru, voda pramenů se ochladí a bude studená. 12. Slyšel jsem pak Michaela, jak odpovídá: "Tento soud, kterým jsou odsouzeni andělé, je svědectvím pro krále, mocné a pro ty, kdo ovládají zemi. 13. Neboť tyto vody soudu slouží k léčení těla králů a chtíčů jejich těla; oni však neuvidí a neuvěří, že vody se změní v oheň, který bude hořet na věky."

Kapitola 68

1. Poté můj děd Enoch popsal v knize znamení všech tajemství jakož i podobenství, jež byl sám dostal, a ve slovech knihy Podobenství je pro mne spojil v jeden celek. 2. V onen den odpověděl Michael Refáelovi: ,,Síla ducha mě uvádí do vytržení a popuzuje pro přísnost soudu nad anděly ve věci prozrazeného tajemství. Kdo může obstát před přísným soudem, jenž nastal a před nímž se oni rozplynou?" 3. Michael odpověděl znovu a pravil Refáelovi: "Kdo je ten, jehož srdce se touto záležitostí nevzruší a jehož nitro není vyburcováno tímto slovem soudu, jejž nad nimi vynesli ti, které oni takto vyvedli?" 4. Poté, když stáli před Jehovou zástupů, Michael takto mluvil k Refáelovi: ,,Před zraky Jehovu se jim nebude dařit, neboť odporovaly Jehovovi zástupů, protože byli stvoření k obrazu Boha. 5. Proto všechno, co bylo skryto, se jim bude dít na věky věků, neboť žádný jiný anděl ani člověk nebude na tom mít podíl, nýbrž oni sami dostanou svůj soud na věky věků."

Kapitola 69

1. Po tomto soudu v nich oni vyvolají strach a zlost, neboť toto ukázali těm, kdož bydlí na zemi. 2. Hle, toto jsou jména oněch andělů: První z nich je Semjaza, druhý Arestikifa, třetí Armen,m čtvrtý Kokebeel, pátý Tureel, šestý Rumjal, sedmý Daneel, osmý Neqeel, devátý Berakeel, desátý Azazeel, jedenáctý Armaros, dvanáctý Beterjal, třináctý Besesaeel, čtrnáctý Hananeel, patnáctý Tureel, šestnáctý Simapisieel, sedmnáctý Jetereel, osmnáctý Tumaeel, devatenáctý Tureel, dvacátý Rumaeel, jedenadvacátý Azazeel. 3. A toto jsou velitelé jejich andělů, jejich jména, jejich velitelé setnin, jejich

velitelé padesátnin a jejich velitelé desetnin. 4. Jméno prvního je Jekon; je to ten, jenž svedl na scestí děti andělů, přivedl je dolů na zemi a zkazil je skrze dcery lidí. 5. Jméno druhého je Asbeel; ten dal dětem svatých andělů špatnou radu a svedl je, aby poskvrnily svá těla skrze dcery lidí. 6. Jméno třetího je Gadereel; je to ten, jenž ukázal dětem lidí všechny rány smrti, jenž přivedl na scestí Evu, jenž ukázal dětem lidí, jak se zhotovují nástroje smrti: Štít a náprsní krunýř a meč k boji a všechny ostatní nástroje smrti ukázal dětem lidí. 7. Z jeho ruky vychází smrt na lidi, kteří bydlí na zemi, od onoho dne na věky. 8. Jméno čtvrtého je Penemuee; ten odhalil dětem lidí hořkosti a radosti života a ukázal jim všechna tajemství jejich moudrosti. 9. Naučil lidi umění psát inkoustem na papír, a proto mnozí hřešili od věčnosti do věčnosti až po tento den. 10. Neboť lidé nejsou zrozeni k tomu, aby takovýmto způsobem, perem a inkoustem, upevnili svou víru. 11. Neboť lidé nebyli stvořeni k ničemu jinému, než aby byli jako andělé, aby žili spravedlivě a čistě. Smrt, která všechno hubí, by se jich nedotkla, kdyby nebylo těchto jejich znalostí, skrze něž zajdou. Skrze tuto sílu znalostí smrt stravuje i mě. 12. Pátý jménem Kesdejae je ten, který odhalil dětem lidí všechny zlé údery duchů a démonů a bušení zárodku v lůně, aby mohl vyjít, a tep duše, uštknutí hada, údery, k nimž dochází za poledne, syna hada jménem Tebaet. 13. Toto je počet Kasbeela, vykonavatele přísahy, kterou ukázal svatým, když pobýval vysoko nahoře ve slávě. Její jméno je Beka. 14. Týž řekl Michaelovi, aby mu odhalil skryté jméno, aby ho mohli v přísaze uvést, aby před tímto jménem a přísahou třásli se ti, kteří odhalili dětem lidí všechno, co bývalo skryto. 15. Toto je síla této přísahy, neboť je mocná a silná; on pak vložil tuto přísahu Akae do Michaelovi ruky. 16. Toto jsou tajemství této přísahy: Touto přísahou byla nebesa upevněna a zavěšena dříve, než byl stvořen svět až na věky. 17. Na vodě byla založena země a ze skrytých zákoutí hor přicházejí překrásné vody od stvoření světa až na věky. 18. Touto přísahou bylo stvořeno moře. On pro ně položil základy z písku, ono pak se neodvažuje je překročit ani v době svého hněvu od stvoření světa až na věky. 19. Touto přísahou jsou upevněny hlubiny, takže stojí a nehýbají se ze svého místa od věků až na věky. 20. Vlivem této přísahy slunce a měsíc dovršují svou dráhu a neodchylují se od svých zákonů od věků až na věky. 21. Vlivem této přísahy dovršují svou dráhu hvězdy; a On je volá jejich jménem a ony Mu odpovídají od věků až na věky. 22. Podobně duchové vod a větrů, všech vánků a jejich cest ze všech směrů. 23. Tam jsou přechovávány hlas hromu a světlo blesku. Tam jsou přechovávány i zásobnice krup a zásobnice jinovatky, zásobnice mlhy a zásobnice deště a rosy. 24. Všechny věří a vzdávají díky Jehovovi zástupů a velebí Ho celou svou silou. Jejich potrava není ničím než díkůvzdáním: Děkují, velebí a vyvyšují jméno Jehovu zástupů na věky věků. 25. Tato přísaha nad nimi je mocná, jí jsou ochraňovány, jejich cesty zachovávány a jejich dráha nezaniká. 26. Nastala mezi nimi veliká radost. Chvalořečily a velebily a vyvyšují Jehovu, protože jim bylo zjeveno jméno Syna člověka. 27. Jehova seděl na trůnu své slávy a Synu člověka byl předán konečný soud. On dal zmizet a vyhynout z povrchu země hříšníkům a těm, kdož zavedli svět na scestí. 28. Budou spoutáni řetězy a ve svém zkázonosném shromáždění uvězněni. Všechna jejich díla zmizí z povrchu země. 29. Od nynějška nebude nic, co podléhá zkáze, neboť se objevil Syn člověka a usedl na trůn své slávy; všechno zlé před jeho tváří zmizí a odejde; slovo Syna člověka však bude před Jehovou zástupů silné. Toto je třetí Enochovo podobenství.

Kapitola 70

1. Stalo se poté, že jeho živoucí jméno bylo vyneseno vzhůru k Synu člověka a k Jehovovi zástupů od těch, kteří bydlí na zemi. 2. On byl vynesen vzhůru na vozech ducha a jméno mezi nimi zmizelo. 3. Od onoho dne jsem mezi ně nebyl počítán. On mě postavil mezi dva větry, mezi Sever a Západ, kde se

andělé chopili provazů, aby mi vyměřili místo pro vyvolené a spravedlivé. 4. Tam jsem uzřel první otce a spravedlivé, kteří na onom místě bydlí od pradávna.

Kapitola 71

1. Poté se stalo, že se můj duch skryl a vystoupil na nebesa. Viděl jsem syny Nejvyššího, svaté anděle, jak jdou po ohnivém plameni; jejich roucha byla bílá a jejich šat a jejich tváře se třpytily jako sníh. 2. Uzřel jsem dvě ohnivé řeky. Světlo onoho ohně zářilo jako hyacint a já jsem padl na tvář před Jehovou zástupů. 3. Anděl Michael, jeden z archandělů, mě uchopil za pravou ruku a pozvedl mě a dovedl ke všem tajemstvím. Ukázal mi všechna tajemství milosrdenství a bezúhonnosti. 4. Ukázal mi i všechna tajemství končin nebes a všechny zásobnice hvězd a světel, odkud vycházejí před tvář svatých. 5. On skryl mého ducha a já, Enoch, jsem byl v nebesích nebes. Tam jsem uprostřed světla spatřil stavbu zbudovanou z křišťálových kamenů a mezi těmi kameny jazyky živého ohně. 6. Můj duch viděl kruh, který obepínal dům z ohně: Na čtyřech jeho stranách byly řeky plné živého ohně obepínající onen dům. 7. Obklopovali ho též serafové a cherubové a ófanové - to jsou ti, kdož nespí a střeží trůn jeho slávy. 8. Spatřil jsem bezpočet andělů, tisíce tisíců a desetitisíce desetitisíců; obklopovali onen dům. Michael, Refáel, Gabriel, Fanuel a svatí andělé, kteří jsou nahoře v nebesích, do toho domu vcházejí a z něho vycházejí. 9. Z onoho domu vyšli Michael, Gabriel, Refáel, Fanuel a mnozí svatí andělé bez počtu 10. a s nimi Pradávný dnů. Jeho hlava byla bílá a čistá jako vlna a jeho roucho nepopsatelné. 11. Padl jsem na tvář. Celé mé tělo roztálo a můj duch se proměnil. Zvolal jsem mohutným hlasem, duchem síly, velebil jsem, chválil a vyvyšoval. 12. Velebení, jež vycházela z mých úst, byla milá před Pradávným dnů. 13. Pradávný dnů přišel s Michaelem, Gabrielem, Refáelem, Fanuelem a s tisíci a desetitisíci tisíců andělů, kteří se ani nedali spočítat. 14. On přišel ke mně, pozdravil mě a oznámil mi: "Ty jsi Synem muže; jsi zrozen ku spravedlnosti a spravedlnost na tobě spočívá. Spravedlnost Pradávného dnů tě neopustí." 15. Řekl mi: "On ti zvěstuje pokoj ve jménu budoucího světa, neboť odtamtud pochází pokoj od stvoření světa. Tak bude s tebou navždy a na věky věků. 16. Všichni, kdo získají bytí, půjdou po tvé cestě, protože tebe spravedlnost nikdy neopustí. U tebe bude jejich obydlí a s tebou budou mít podíl. Nebudou od tebe navždy a na věky věků odděleni." 17. Se Synem člověka budou spravedliví v pokoji po mnoho dní. Jeho cesta je bezúhonná pro spravedlivé ve jménu Jehovu zástupů na věky věků.

Kapitola 72

1. Kniha o drahách nebeských světel, o postavení každého podle jejich tříd, podle jejich moci a podle jejich období, podle jejich jmen a jejich míst původu a podle jejich měsíců, které mi ukázal Ureel, svatý anděl, který mě doprovázel a který je jejich vůdcem. On mi ukázal všechny jejich zákony tak, jak jsou a jak je to se všemi roky světa až do věků, než bude dokonáno nové stvoření, které bude trvat na věky. 2. A toto je první zákonitost světel: Slunce je světlo, jehož východ je v nebeských branách, které leží východním směrem, a jehož západ je v západních nebeských branách. 3. Viděl jsem šest bran, jimiž vychází slunce, a šest bran, jimiž slunce zapadá. Rovněž měsíc vychází a zapadá těmito branami, i vůdcové hvězd spolu s těmi, které vedou: šest na východě a šest na západě, spořádaně jeden po druhém; vpravo a vlevo od těchto bran jsou četná okna. 4. Nejdříve vychází velké světlo zvané slunce, jeho obvod je jako obvod nebes. Je zcela naplněno ohněm, který plane a sálá. 5. Vozy, na nichž stoupá, pohání dující vítr. Slunce zapadá z nebes a vrací se přes sever, aby putovalo na východ; je vedeno tak, aby dospělo k oné bráně a svítilo na povrchu nebes. 6. Takto vychází v prvním měsíci

velkou branou, která je čtvrtou z oněch šesti bran, jež jsou směrem k východu slunce. 7. V této čtvrté bráně, jíž slunce vychází v prvním měsíci, je dvanáct otevřených oken, z nichž vychází plamen, když jsou ve svém období otevřena. 8. Když slunce na nebi vychází, vystupuje po třicet jiter touto čtvrtou branou, a naproti ve čtvrté bráně na západě nebes sestupuje. 9. Během oněch dní se den ode dne prodlužuje a noc od noci zkracuje po třicet jiter. 10. V onen den je den o dvě devítiny delší než noc a tak tvoří den deset dílů a noc osm dílů. 11. Pak slunce vyjde z čtvrté brány a zapadne ve čtvrté, ale vrací se do páté východní brány a po třicet jiter vychází z ní a zapadá do páté brány. 12. V té době se den prodlužuje o dva další díly a tvoří tak jedenáct dílů; noc se zkracuje a tvoří sedm dílů. 13. Slunce se vrací na východ a vstupuje do šesté brány a v důsledku svého znamení po jedenatřicet jiter vychází a zapadá v šesté bráně. 14. V onen den se den stává ještě delším než noc, stává se dvojnásobkem noci. Den tvoří dvanáct dílů, noc se zkracuje a tvoří ji šest dílů. 15. Pak slunce stoupá tak, aby se den zkracoval a noc prodlužovala. Vrací se na východ a vstupuje do šesté brány; po třicet jiter z ní vychází a v ní zapadá. 16. A když uplyne třicet jiter, dne ubude přesně o jeden díl, takže den tvoří jedenáct dílů a noc sedm dílů. 17. Od západu slunce vychází z oné šesté brány a putuje na východ: Po třicet jiter pak vychází v páté bráně a zapadá opět v páté bráně, jež je umístěna na západě. 18. V onen den ubývá dne o dva díly: Den tvoří deset dílů a noc osm dílů. 19. Z oné páté brány slunce vychází a opět zapadá v páté bráně na západě. Pak v důsledku svého znamení po jedenatřicet jiter vychází ve čtvrté bráně a zapadá na západě. 20. V onen den je den roven noci, takže se vyrovnávají: Noc tvoří devět dílů a stejně tak den. 21. Pak slunce vychází z oné brány a zapadá na západě. Vrací se na východ a po třicet jiter vychází ve třetí bráně a zapadá ve třetí bráně na západě. 22. V onen den se noc stává delší než den i než předchozí noc; den se stává kratší než předchozí den až do třicátého jitra, takže noc tvoří přesně deset dílů a den osm dílů. 23. Slunce vychází z oné třetí brány a zapadá ve třetí bráně na západě a vrací se na východ. Po třicet jiter pak vychází ve druhé bráně na východě a zapadá ve druhé bráně na západě nebes. 24. V onen den noc tvoří jedenáct dílů a den sedm dílů. 25. Slunce vychází v onen den z druhé brány a v druhé bráně na západě zapadá. Vrací se pak na východ do první brány po dobu jedenatřiceti jiter a v první bráně na západě nebes zapadá. 26. V onen den se noc prodlužuje na dvojnásobek dne: Noc tvoří přesně dvanáct dílů a den šest dílů. 27. Když slunce dosáhlo vrcholů svého oběhu, znovu opisuje kruh nad těmito vrcholy a po třicet jiter vstupuje onou branou a proti ní na západě rovněž zapadá. 28. V onen den ubude noci na délce o jednu devítinu, takže noc tvoří jedenáct dílů a den sedm dílů. 29. Slunce se vrací a vstupuje do druhé brány, jež je na východě, a vychází i zapadá nad oněmi vrcholy svého oběhu po třicet jiter. 30. V onen den noci ubývá na délce; noc tvoří deset dílů a den osm dílů. 31. V onen den slunce vychází z druhé brány, na západě zapadá a vrací se na východ; po jedenatřicet jiter pak vychází ve třetí bráně a zapadá na západě nebes. 32. V onen den noci ubývá, tvoří ji devět dílů a rovněž den tvoří devět dílů, takže noc se rovná dni a rok tvoří přesně tři sta šedesát čtyři dny. 33. Jak délka, tak krátkost dne a noci jsou určovány oběžnou dráhou slunce a jí rozlišovány. 34. V důsledku toho se jeho oběžná dráha den ode dne prodlužuje a noc od noci zkracuje. 35. Taková je zákonitost dráhy slunce a jeho návratu, když se šedesátkrát vrací a zase vychází - ono velké světlo, jež je zváno sluncem na věky věků. 36. Toto velké vycházející světlo je pojmenováno podle své podoby, jak přikázal Pán. 37. Vychází, vystupuje a neubývá aniž odpočívá, nýbrž dnem i nocí obíhá, a jeho světlo je sedmkrát jasnější než světlo měsíce; svými rozměry se pak obě tělesa vyrovnají.

Kapitola 73

1. Vedle této zákonitosti jsem viděl další zákonitost týkající se malého světla, jehož jméno je Luna. 2. Jeho obvod je jako obvod nebes a jeho vůz, na kterém jezdí, pohání dující vítr; světla se mu dostává v rozličné míře. 3. Každý měsíc v různou dobu vychází a zapadá, jeho dny jsou jako dny slunce a když svítí v úplňku, rovná se jedné sedmině sluneční záře. 4. Vychází takto: Jeho přibývající srpek, obrácený k východu, vychází třináctého jitra a od onoho dne se stává viditelným spolu se sluncem v bráně, z níž slunce vychází. 5. Jeho jedna polovina je viditelná jednou sedminou a celý jeho obvod je bez světla prázdný, kromě jedné sedminy a jedné čtrnáctiny z polovice jeho světla. 6. V den, kdy naplní jednu sedminu z polovice svého světla, svítí jednou sedminou a polovinou z toho. 7. Zapadá spolu se sluncem. Když slunce vychází, vychází i měsíc s ním a dostává poloviční podíl světla; v onu noc na počátku posledního! jitra před lunárním dnem zapadá měsíc spolu se sluncem a v onu noc se šest a sedm dílů se svou polovinou zahalí temnotou. 8. V onen den vychází přesně sedminou, vystupuje a vzdaluje se od východu slunce. Ve svých zbývajících dnech osvětluje šest a sedm dílů.

Kapitola 74

1. Viděl jsem též jinou oběžnou dráhu a její zákonitost, s níž koná svou každoměsíční pouť. 2. To všechno mi ukázal Ureel, svatý anděl, který je jim všem vůdcem. Jejich postavení jsem zapsal tak, jak mi je ukázal, a jejich měsíce jsem zapsal tak, jak byly, jakož i podobu jejich světla až do naplnění patnácti dnů. 3. V každém sedmém dílu doroste do plnosti svého světla na východě a v každém svém sedmém dílu ustoupí do plnosti své temnoty na západě. 4. Nezapadá stejně v průběhu roku! a v určitých měsících putuje po své zvláštní oběžné dráze. 5. Po dva měsíce zapadá spolu se sluncem v oněch dvou branách, které jsou uprostřed - ve třetí a ve čtvrté bráně. 6. Po sedm dní vychází, opisuje kruh a znovu se vrací branou, jíž vychází slunce; doroste do plnosti svého světla, odchyluje se od slunce a v průběhu osmi dní vstupuje osmou branou, z níž vychází slunce. 7. Když slunce vychází ze čtvrté brány, měsíc vychází po sedm dní do doby, než začne vycházet pátou, a znovu se vrací během sedmi dní do čtvrté brány. Když doroste do plnosti svého světla, vzdaluje se a během osmi dní vstupuje do první brány. 8. Znovu se pak během osmi dní vrací do čtvrté brány, z níž vychází slunce. 9. Tak jsem viděl jejich postavení; slunce pak vychází a zapadá podle pořadí měsíců. 10. V oněch dnech po dobu pěti let přibývá slunci třicet dní a úhrn dní, které přísluší jednomu z oněch pěti dovršených let, se rovná třem stům šedesáti pěti dnům. 11. Nadpočet slunce a hvězd se rovná šesti dnům; šest dnů každým rokem bude za pět let činit třicet dnů; měsíc tedy zůstává pozadu za sluncem a hvězdami o třicet dní. 12. Měsíc dává přicházet všem rokům přesně tím, že jejich příchod nenastává na věky příliš brzy a ani o jediný den se neopožďuje, nýbrž změna roků se uskutečňuje vskutku přesně za tři sta čtyřiašedesát dní. 13. Tři roky mají tisíc dvaadevadesát dní, pět let má osmnáct set pětadvacet dní, takže osm let má dva tisíce devět set dvanáct dní. 14. Samotnému měsíci přibývá za tři roky tisíc dvaašedesát dnů, a za pět let zůstává pozadu o padesát dní, to jest na jejich konci se přidává tisíc a dvaašedesát dnů. 15. Za pět let je to sedmnáct set sedmdesát dní, takže za osm lunárních let je to dva tisíce osm set dvaatřicet dní. 16. Tak měsíc za osm let zůstává pozadu o osmdesát dní a celkový počet dní, o něž je za osm let skrovnější, činí osmdesát dní. 17. Rok se dovršuje přesně v souladu s jejich postaveními ve vesmíru a s postaveními slunce. Slunce a měsíc vycházejí branou, skrze niž slunce vychází a zapadá po třicet dní.

Kapitola 75

1. Pohlaváři náčelníků tisíců, kteří jsou ustanoveni nad veškerým stvořením a nad všemi hvězdami, mají také co činit s oněmi čtyřmi přestupnými dny, které nemohou být odděleny od své funkce podle počítání roku; tito poskytují své služby v oněch čtyřech dnech, které se do počítání roku nezahrnují. 2. Kvůli nim se v tom lidé mýlí, neboť ona světla slouží věrně na stanovištích v kosmu - jedno v první bráně, jedno ve třetí bráně, jedno ve čtvrté bráně, jedno v šesté bráně a harmonie kosmu je dosahována pomocí tří set čtyřiašedesáti stanovišť kosmu. 3. Neboť znamení a období, roky a dny mi ukázal anděl Ureel, kterého Jehova Všemohoucí na věky ustanovil nade všemi světelnými tělesy na nebi a ve vesmíru, aby vládla před tváří nebes a byla přitom viděna i na zemi, aby řídila den a noc - to jest slunce, měsíc, hvězdy a všechna jim podrobená stvoření, která obíhají ve všech nebeských vozech. 4. Podobně mi Ureel ukázal na nebesích dvanáct otevřených bran v kruhu slunečního vozu, z nichž vycházejí paprsky slunce a z nichž na zemi vyzařuje teplo, když jsou ve stanovených obdobích otevřeny. 5. Podobné brány existují pro větry a pro ducha rosy; když se otevřou, zůstávají otevřeny v končinách nebes. 6. Dvanáct nebeských bran jsem viděl v končinách země; z nich vycházejí slunce, měsíc a hvězdy i všechna nebeská stvoření z východu a ze západu. 7. Mnoho oken je otevřeno na levé i pravé straně; jedno okno vždy ve svůj čas vypouští teplo jako ony brány, z nichž vycházejí hvězdy podle toho, jak On jim přikázal, a v nichž podle svého pořadí zapadají. 8. Na nebi jsem viděl vozy řítící se univerzálním prostorem nad oněmi branami, v nichž krouží hvězdy, které nezapadají. 9. Jedna z nich je větší než všechny ostatní, a ta opisuje kruh okolo celého vesmíru.

Kapitola 76

1. V končinách země jsem viděl dvanáct otevřených bran, skrze něž všechny větry vycházejí a vanou nad zemí. 2. Tři z nich jsou otevřeny v přední části nebes, tři na západě, tři v pravé části nebes a tři v levé. 3. První tři směřují k východu, další tři pak k severu, zbylé tři jsou ty nalevo proti jihu a tři jsou na západě. 4. Čtyřmi z nich vanou větry požehnání a pokoje"; z osmi vycházejí větry zkázy: Když zadují, zpustoší celou zemi, rozbouří vodu, která je na ní, a zahubí všechny, kdo bydlí na souši, i všechno, co je ve vodě a na zemi. 5. První vítr, který z oněch bran vychází, se nazývá východní; duje první branou, která směřuje k východu a naklání se k jihu: Z ní vychází pustošení, sucho, žár a zhouba. 6. Z druhé, prostřední brány vane spravedlnost a vycházejí z ní déšť, plodnost, blahobyt a vláha. Třetí branou, která leží směrem k severu, vycházejí chlad a mráz. 7. Po těchto větrech vycházejí třemi branami větry jižní: Za prvé skrze první bránu z těch, které směřují k východu, vane vítr žáru. 8. Skrze prostřední bránu, která je vedle ní, vane libá vůně, vláha, déšť a štěstí i život. 9. A třetí branou, jež směřuje k západu, vychází rosa, lijáky, kobylky a zkáza. 10. Po těchto větrech jsou zde větry severní, jejichž jméno je Moře: Vycházejí ze sedmé brány, která leží směrem na východ a sklání se k jihu; z ní rovněž vychází rosa a déšť: kobylky a zkáza. 11. Z prostřední brány vychází přímo život a déšť, rosa a blahobyt; třetí bránou, která leží směrem k západu a sklání se k severu, vychází mlha, jinovatka a sníh, déšť a rosa i kobylky. 12. Po těchto je zde čtvrtá skupina větrů - západní: Z první brány, která leží směrem k severu, vychází rosa, jinovatka a chlad, sníh a mráz. 13. Z prostřední brány vychází rosa a déšť: blahobyt a požehnání. Z poslední brány pak, která leží směrem k jihu, vychází sucho a strádání, žár a zhouba. 14. Tímto končí dvanáct bran čtyř světových stran nebes a já jsem ti, můj synu Matuzaléme, ukázal všechny zákony, jimiž se řídí, všechny jejich účinky zhoubné i blahodárné.

Kapitola 77

1. První světová strana se jmenuje Východ, neboť je nejbližší, druhá pak se jmenuje Jih, neboť tam sestupují Požehnaný Jehovu Nejvyššího, na věky. 2. Třetí světová strana je Západ; její jméno znamená Ubývající, neboť se tam všechna nebeská světla zmenšují a zapadají. 3. Čtvrtá světová strana jménem Sever se dělí na tři části: Jedna z nich je obydlím lidí; druhá sídlem vod a hlubin lesů a řek, temnot a mraků; třetí část je zahradou spravedlnosti. 4. Viděl jsem sedm vysokých hor, které byly vyšší než všechna pozemská horstva; vychází z nich jinovatka a plynou dny, období a léta. 5. Na zemi jsem viděl sedm řek větších než všechny ostatní řeky; jedna z nich přitéká od Západu a vlévá své vody do Velkého moře. 6. Dvě další přitékají k moři od Severu a vlévají své vody do Eritrejského moře na Východě. 7. Čtyři zbývající plynou ze severní strany ke svému vlastnímu moři - dvě z nich k moři Eritrejskému, a dvě k Velkému moři, kde se vlévají do pouště, jak někteří říkají. 8. Viděl jsem též sedm velkých ostrovů: dva na pevnině a pět ve Velkém moři.

Kapitola 78

1. Jména slunce jsou následující: první Orjares, druhé Tomas. 2. Měsíc má čtyři jména: První jeho jméno je Asonja, druhé Ebla, třetí Benase a čtvrté Era. 3. Toto jsou dvě velká světla; jejich obvod je jako obvod nebes a velikost jejich obvodu je u obou stejná. 4. V obvodu slunce je oproti měsíci navíc sedm dílů světla, které je do něho přidáváno, a ono nabývá na objemu do té doby, dokud není naplněn sedmý díl slunce. 5. Nebeská světla! zapadají a vstupují do bran západu, obíhají kolem severu a vycházejí východními branami nad povrchem nebes. 6. Když vychází měsíc, je na nebi vidět a je v něm polovina sedmého dílu; ve čtrnácti dnech pak dosáhne úplňku. 7. Je k němu přidáno patnáct dílů světla, takže patnáctého dne je jeho světlo plné podle znamení roku a tvoří ho patnáct dílů; měsíc tak přibývá polovinou sedmého dílu. 8. Při svém ubývání se měsíc první den zmenšuje na čtrnáct dílů svého světla; druhý den se zmenšuje na třináct dílů; třetí den se zmenšuje na dvanáct dílů; čtvrtý den se zmenšuje na jedenáct dílů; pátý den se zmenšuje na deset dílů; šestý den se zmenšuje na devět dílů; sedmý den se zmenšuje na osm dílů; osmý den se zmenšuje na sedm dílů; devátý den se zmenšuje na šest dílů; desátý den se zmenšuje na pět dílů; jedenáctý den se zmenšuje na čtyři díly; dvanáctý den se zmenšuje na tři díly; třináctý den se zmenšuje na dva díly; čtrnáctý den se zmenšuje na polovinu sedminy celého svého světla; patnáctý den se všechno jeho zbývající světlo ztrácí. 9. V určitých měsících měsíc završuje svůj cyklus každých devětadvacet dní a jsou měsíce, kdy má po osmadvaceti dnech. 10. Ureel mi pak ukázal jiný zákon, podle něhož je světlo přidáváno ze slunce do měsíce. 11. Po celou dobu, kdy měsíc putuje, přibývá na světle a je obrácen proti slunci, až se jeho světlo během čtrnácti dní naplní; když pak je celý osvětlen, vyzařuje své světlo v nebi. 12. První den je nazýván novoluním, neboť v onen den začne vzrůstat světlo. 13. Toto světlo je dovršeno přesně v den, kdy slunce sestupuje na západě a měsíc v noci vychází na východě a svítí celou noc do té doby, než slunce vyjde naproti němu a měsíc stojí naproti slunci. 14. Na straně, odkud světlo měsíce vychází, pak znovu měsíce ubývá, až celé jeho světlo zmizí a dny měsíce uplynou a jeho kotouč bude beze světla prázdný. 15. Tři měsíce se vyvíjí ve své stanovené době po třiceti dnech a tři měsíce se vyvíjí po devětadvaceti dnech, během nichž dochází k jeho ubývání v prvním období a v první bráně ve stu sedmasedmdesáti dnech. 16. V době svého vycházení se objevuje po tři měsíce o třiceti dnech a po tři měsíce o devětadvaceti dnech. 17. V noci se vždy po dobu dvaceti dnů jeví jako muž, a ve dne jako nebe, neboť v něm není nic než jeho světlo.

Kapitola 79

1. A nyní, můj synu, jsem ti ukázal všechno; zákony všech nebeských hvězd jsou zde ukončeny. 2. V skutku mi ukázal všechny zákony pro každý den, pro každé období, a pro každý rok a pro jejich vycházení podle příkazu každý měsíc a každý týden. 3. Ukázal mi ubývání měsíce, k němuž dochází v šesté bráně, to jest v této šesté bráně jeho světlo končí, a pak nastává počátek nového měsíce; 4. a ubývání, k němuž dochází v první bráně v období, než se naplní sto sedmasedmdesát dní, podle pravidla počítání týdnů pětadvacet týdnů a dva dny. 5. Měsíc během jednoho období zůstává podle řádu hvězd za sluncem přesně o pět dní pozadu, když tohoto místa, které vidíš, bylo dosaženo. 6. Takovýto je obraz a podoba všech světel, která mi ukázal veliký Ureel, jenž je jejich vůdcem.

Kapitola 80

1. V oněch dnech mi odpověděl anděl Ureel: "Hle, Enochu, ukázal jsem ti a odhalil všechno, abys viděl slunce i měsíc a ty, kdo řídí hvězdy nebes, i všechny ty, kdo mění jejich činnost, jejich období i jejich vycházení. 2. Ve dnech hříšníků budou roky kratší a jejich semena se na jejich pozemcích a polích budou opožďovat a všechny věci na zemi budou obráceny naruby a nebudou se dostavovat v pravý čas, déšť bude zadržován a nebe nedovolí zapršet. 3. A v oněch dobách se budou plody země zpožďovat a nevzejdou v pravý čas a plody stromů se neurodí, kdy by měly. 4. Měsíc změní svůj řád a ve svém čase nebude viditelný. 5. V oněch dnech bude možno na nebi spatřit neúrodu, jak přichází na nejzazších velkých vozech od západu a měsíc bude zářit víc než obvykle. 6. Mnozí velitelé předních hvězd se dopustí chyb, v důsledku nichž ony změní své dráhy a poruší svou činnost, takže nebudou viditelné v obdobích, jež jim byla stanovena. 7. Celý řád hvězd bude před hříšníky uzavřen a myšlenky těch, kdo bydlí na zemi, budou ve vztahu k nim zmatené a oni se odchýlí ze všech svých cest, budou chybovat a považovat je za bohy. 8. Zlo na ně přicházející se rozmnoží a stihne je pohroma, která je všechny zahubí."

Kapitola 81

1. Dále mi řekl: "Enochu, pozoruj nebeskou tabuli a čti, co je na ní napsáno, abys porozuměl všem věcem, jedné po druhé." 2. A tak jsem pozoroval nebeskou tabuli a četl všechno, co na ní bylo napsáno; všemu jsem porozuměl a přečetl jsem knihu všech skutků lidí i všech dětí těla, které budou na zemi po všechna pokolení světa. 3. Ihned jsem velebil Jehovu velikého Krále slávy světa, za to, že učinil všechna díla světa, a chválil jsem Jehovu za jeho trpělivost a žehnal jsem nad lidskými syny. 4. Poté jsem pravil: "Blahoslavený je muž, jenž umírá spravedlivý a bezúhonný, proti němuž nebyla sepsána žádná kniha zaznamenávající jeho nespravedlnosti a proti němuž není namířen soudný den." 5. Oněch sedm svatých mě poponeslo a postavilo na zem přede dveře mého domu. Pravili mi: "Informuj o všem svého syna Matuzaléma a ukaž všem svým dětem, že žádná tělesná bytost nemůže být před Jehovou spravedlivá, neboť je jeho pouhým stvořením. 6. Jeden rok tě ponecháme u tvých dětí, podle příkazu!, abys své děti učil, zapsal to pro ně a všem svým dětem to pak dal na srozuměnou. V druhém roce tě z jejich středu vezmou. 7. Tvé srdce nechť je silné, neboť dobří budou dobrým zvěstovat spravedlnost, spravedliví se budou radovat se spravedlivými a navzájem si budou přát blaho. 8. Avšak hříšníci budou umírat s hříšníky a odpadlíci utonou spolu s odpadlíky. 9. A ti, kdo jednali spravedlivě, nezemřou kvůli špatným skutkům lidí a vody potopy budou shromážděny kvůli činům svévolníků." 10. V oněch dnech se mnou rozmluvu ukončili. Vrátil jsem se ke svým lidem a velebil Jehovu Všemohoucího.

Kapitola 82

1. Nyní, můj synu Matuzaléme, vyprávím toto všechno tobě a pro tebe zapisuji; všechno jsem ti vyjevil a dal ti knihy týkající se všech těchto věcí. Uchovej, můj synu, knihu z rukou svého otce, abys ji mohl předat pokolením světa. 2. Moudrost jsem dal tobě, tvým dětem i těm, kdo se stanou tvými dětmi, aby ji pak i oni mohli předat svým dětem, budoucím pokolením, tuto moudrost, přesahující jejich chápání. 3. Ti, kdo jí porozumí, nebudou spát, nýbrž budou naslouchat svým uchem, aby se této moudrosti naučili; ony pak ty, kdo z ní budou čerpat, potěší více než dobrý pokrm. 4. Blahoslaveni jsou všichni spravedliví, blahoslaveni jsou všichni ti, kdož se ubírají po cestách spravedlnosti a nehřeší jako svévolníci při počítání všech svých dnů, během nichž slunce putuje po nebi; po třicet dní vstupuje a vychází skrze brány společně s náčelníky tisíců tohoto řádu hvězd, společně se čtyřmi, kteří byli přidáni, aby rozlišovali čtyři období roku; oni je vedou a spolu s nimi vstupují ve čtyřech dnech. 5. Kvůli nim se lidé mýlí a nezahrnují je do počtu celého roku; lidé se vskutku mýlí a nerozpoznávají je přesně. 6. Oni totiž k počítání roku patří a také jsou na věky zaznamenáni: jeden v první bráně, jeden ve třetí, jeden ve čtvrté, jeden v šesté; rok se završuje ve třech stech šedesáti čtyřech dnech. 7. Zpráva o tom je pravdivá a zaznamenaný počet je přesný, neboť světla, měsíce, svátky, roky a dny mi ukázal a odhalil Ureel, jemuž Jehova celého stvoření světa dal pro mne příkaz ohledně nebeského zástupu. 8. On má v nebi ve dne v noci moc dávat světlům zářit nad lidmi, slunci, měsíci a hvězdám jakož i všem nebeským mocnostem, které obíhají po svých drahách. 9. Toto jsou řády hvězd, které zapadají na svých místech a ve svých obdobích, svátečních dnech a měsících". 10. Toto pak jsou jména těch, kteří je vedou a kteří dohlížejí a vstupují v pravý čas a kteří je vedou po jejich místech, jejich řádech, obdobích, měsících, mocnostech a stanovištích. 11. Jejich čtyři vůdcové, kteří rozlišují čtyři období roku, vstupují jako první; po nich vstupuje dvanáct vůdců řádů, kteří rozlišují měsíce, a tři sta šedesát náčelníků tisíců, kteří dělí dny a čtyři dny přestupné, jakož i vůdcové, kteří dělí rok na čtyři období. 12. Tito náčelníci tisíců jsou včleněni mezi vůdce a vedeného, každý na své místo; jejich vůdcové pak provádějí rozdělení. 13. A toto jsou jména vůdců, kteří oddělují čtyři ustanovená období roku: Melke'el, Helemmelek, Mele'ejel a Narel. 14. Jména těch, které oni vedou, jsou: Adnare'el, Ijesusael a Ijelumi'el - tito tři následují po vůdcích řádů a jeden následuje po oněch třech vůdcích řádů, kteří zas následují po vůdcích stanovišť rozdělujících čtyři období roku. 15. Na počátku roku vychází jako první a vládne Melkejal zvaný jménem Teme'ani - a slunce, a všech dnů jeho vlády je jedenadevadesát. 16. Toto jsou znamení dnů, která jsou vidět ve dnech jeho vlády na zemi: pot, horko a úzkost; všechny stromy nesou plody a na všech stromech roste listoví; úroda pšenice je bohatá, na lukách jsou v rozpuku růže a všechny ostatní květy, avšak zimní stromy usychají. 17. A toto jsou jména vůdců, kteří jsou jejich podřízenými: Berke'el, Zelbesa'el a ještě jeden další, náčelník tisíce jménem Helojasef - dny jeho vlády jsou skončeny. 18. Po něm dalším vůdcem je Helemmelek, kterého nazývají Jasné slunce; a všechny dny jeho světla čítají jedenadevadesát dní. 19. Toto pak jsou znamení dní na zemi: žár a sucho; stromy nesou zrající plody a vydávají své plody vyzrálé; a ovce se navzájem vyhledávají a stávají se březími; a všechny plody země se sklízejí - vše, co je na polích, stejně jako šťáva z lisu; k tomu dochází ve dnech jeho vlády. 20. Toto pak jsou jména, řády a podřízení oněch náčelníků tisíců: Geda'el, Ke'el a He'el; a jméno náčelníka tisíce, jenž je k nim přidán, je Asfa'el; a dny jeho vlády jsou skončeny.

Kapitola 83

1. A nyní ti, můj synu Matuzaléme, popíši všechna vidění, která jsem měl, a budu ti je vyprávět. 2. Dvě vidění jsem měl, než jsem se oženil; jedno se nepodobá druhému: První jsem viděl, když jsem si začal

osvojovat vzdělání, a druhé, než jsem si vzal tvoji matku. Měl jsem strašné vidění, kvůli němuž jsem se k Jehovovi obracel s úpěnlivými prosbami. 3. Odpočíval jsem ve spánku v domě svého děda Mahalalela a ve vidění jsem viděl, jak se nebesa zhroutila, byla uchvácena a zřítila se k zemi. 4. Když se hroutila k zemi, viděl jsem, jak je země pohlcována obrovskou propastí, hory se vršily na hory, kopce se propadly na kopce a vysoké stromy, vytržené z kořenů, se řítily dolů a klesaly do propasti. 5. Poté se mi do úst vedrala řeč a začal jsem křičet a volat: "Nastala zkáza země!" 6. Můj děd Mahalalel, vedle něhož jsem ležel, mě probudil a řekl mi: "Co tak křičíš, můj synu, a proč tak naříkáš?" 7. Já jsem mu celé to vidění, které jsem měl, podrobně vylíčil a on mi na to řekl: "Jak strašnou věc jsi viděl, můj synu! Ve svém snu jsi měl závažné! vidění: Dozvěděl ses tajemství všech hříchů země, která se propadá do propasti a je ničena velkou katastrofou. 8. Teď vstaň, můj synu, a jakožto muž víry snažně pros Jehovu slávy, aby na zemi ponechal aspoň zbytek, aby nebyla celá země zničena. 9. Toto všechno, můj synu, dolehne na zemi z nebe, takže země propadne obrovské zkáze." 10. Nato jsem vstal, modlil se a přednášel své snažné a úpěnlivé prosby; svou modlitbu pak, již jsem pro pokolení světa zapsal, ti celou, můj synu Matuzaléme, ukážu. 11. Když jsem se vydal dolů a spatřil nebesa a slunce, jak vychází na východě, a měsíc, jak zapadá na západě, a několik hvězd a celou zemi a všechno to, co on znal už na počátku, tu jsem Jehovu soudu velebil a vyvyšoval, neboť to on dal slunci vycházet z oken východu tak, že se zvedá a vystupuje na tvář nebes a putuje po cestě, jež mu byla ukázána.

Kapitola 84

1. Ve spravedlnosti jsem pozvedl ruce, velebil Svatého a Velikého a řekl dechem svých úst a jazykem z masa, kterým Jehova obdařil pozemské děti, aby jím lidé mluvili; dal jim dech a ústa, bez nichž by nemohli mluvit: 2. "Jsi blahoslavený, ó Jehova, Králi veliký a mocný ve své velikosti, Jehova všeho stvoření nebes, Králi králů a Bože celého světa. Tvá moc, království a velikost trvají na věky a tvá vláda po všechna pokolení na věky věků. Celá nebesa jsou na věky tvým trůnem a celá země je podnoží tvých nohou na věky věků. 3. Neboť ty jsi vše stvořil a nade vším vládneš a žádné, vůbec žádné dílo pro tebe není obtížné; žádná moudrost ti neunikne a neopouští místo tvého trůnu ani tvoji přítomnost. Ty všechno víš, vidíš a slyšíš a není nic, co by před tebou zůstalo skryto, neboť všechno objímáš svým zrakem. 4. Andělé tvých nebes se teď dopouštějí hříchu a tvůj hněv bude spočívat na těle lidí až do dne velkého soudu. 5. Nyní, ó Bože, Jehova a veliký Králi, snažně a úpěnlivě prosím, abys splnil mé prosby a ponechal mi pokolení, které mě na zemi vystřídá, a abys nevyhladil veškeré tělo člověka a neučinil tak zemi pustou tím, že by došlo k věčné zkáze. 6. Vyhlaď můj Pane Jehova, z povrchu země tělo, které zavinilo tvůj hněv, avšak tělo spravedlnosti a bezúhonnosti zachovej jako rostlinu věčného semene; neskrývej svou tvář před prosbami svého služebníka, ó Jehovo!"

Kapitola 85

1. Poté jsem měl jiný sen a celý ten sen ti, můj synu, vylíčím. 2. A Enoch pozvedl svůj hlas a řekl svému synovi Matuzalémovi: "Chci ti povědět, můj synu, naslouchej tedy mým slovům a popřej sluchu vidění, jež měl ve snu tvůj otec. 3. Dříve, než jsem se oženil s tvojí matkou Ednou, měl jsem na svém loži vidění: Hle, ze země vyšel býk a tento býk byl celý bílý; pak vyšla jalovička a spolu s ní dva býčci, z nichž jeden byl černý a druhý červený. 4. Ten černý býček nabral na rohy červeného a pronásledoval ho po zemi; pak už se mi ten červený ztratil z očí. 5 Zato černý býček rostl a rostl, k němu se pak připojila jalovička a viděl jsem, jak od něho vzešlo mnoho býčků, kteří se mu podobali a

následovali jej. 6. Ta první jalovička od prvního býka poodešla hledat onoho červeného býčka, avšak nenašla jej; a tak se dala do velkého nářku a nepřestávala ho hledat. 7. A uviděl jsem, jak k ní přišel onen první býček, aby ji ukojil. Od té chvíle přestala naříkat. 8. Poté porodila ještě jednoho bílého býčka a pak porodila ještě mnoho býčků a černých kraviček. 9. Ve spánku jsem dále viděl onoho bílého býčka. I on rostl, až se z něho stal velký bílý býk; od něho pak pocházely mnohé bílé krávy, které se mu podobaly. 10. Ty pak počaly rodit mnoho bílých kraviček, které se jim podobaly; následovaly jedna za druhou."

Kapitola 86

1. Dále jsem ve spánku na vlastní oči viděl zvláštní úkaz: Spatřil jsem do výše se týčící nebe, a hle, z nebe spadla hvězda, zvedla se a jedla pasouc se mezi oněmi dobytčaty. 2. Pak jsem viděl velká černá dobytčata, a hle, všechna si vyměnila své chlévy a pastviny svá telata a počala mezi sebou naříkat. 3. V dalším vidění jsem pozoroval nebesa, a hle, mnoho hvězd sestupovalo a vrhalo se z nebes dolů k oné první hvězdě. Mezi oněmi telaty se pak hvězdy proměnily v býky a ti se pak v jejich středu společně s nimi pásli. 4. Hleděl jsem na ně, a vtom jsem uviděl, jak na způsob koní ztopořili své údy a počali skákat na jalovice; ty pak všechny počaly a porodily slony, velbloudy a osly. 5. Všechna dobytčata se jich bála a ve strachu je počala svými zuby kousat a trhat a svými rohy trkat. 6. Pak začali ta dobytčata požírat a hle, všechny děti země se před nimi počaly chvět, třást a prchat.

Kapitola 87

1. Znovu jsem je viděl, jak se vzájemně brala na rohy a trhala, až se země dala do křiku. 2. Já jsem znovu pozvedl své oči k nebesům a měl další vidění: Hle, z nebes vyšly bytosti podobné bílým lidem; jedna vyšla z toho místa a tři další s ní. 3. Ty tři, které vyšly naposled, mě vzaly za ruku a odvedly pryč od pokolení země, vyzdvihly mě na vysoké místo a ukázaly mi věž vypínající se vysoko nad zem, takže všechny okolní kopce byly nižší. 4. A řekly mi: ,,Zůstaň zde, dokud neuvidíš všechno, co se stane s oněmi slony, velbloudy a osly i s hvězdami a dobytčaty, s nimi se všemi."

Kapitola 88

1. Viděl jsem jednu z oněch čtyř bytostí, které před tím vyšly, jak vzala tu první hvězdu, která spadla z nebes, spoutala jí ruce i nohy a svrhla ji do propasti; ta propast byla úzká a hluboká, hrozivě zející temnotou. 2. Jedna z nich vytasila meč a dala jej oněm slonům, velbloudům a oslům; ti pak se na sebe začali sápat, až se pod nimi rozechvěla celá země. 3. Zřel jsem dále ve vidění: Hle, jedna z oněch čtyř bytostí, které vyšly, shazovala z nebes kamení; pak se ony bytosti shromáždily a odnesly všechny ty velké hvězdy, jejichž údy byly ztopořené jako údy koní, a všechny je svázaly na rukách i na nohách a svrhly je do propasti.

Kapitola 89

1. Pak jedna z těch čtyř bytostí odešla "k onomu bílému býkovi" a třesouc se poučila ho o svém tajemství: Byla zrozena jako býk, ale stala se člověkem; postavila si velkou loď a bydlela na ní; spolu s ní na té lodi bydleli tři býci a ta loď nad nimi tvořila příkrov. 2. Znovu jsem pozvedl oči k nebesům a spatřil vysokou střechu, s níž se valilo sedm proudů vody; tyto proudy unášely spousty vod do uzavřeného prostoru. 3. Znovu jsem hleděl, a hle, prameny na povrchu onoho velkého prostoru byly

otevřeny, takže voda se počala vzdouvat a stoupat. Pozoroval jsem ten uzavřený prostor, dokud se celý jeho povrch nepokryl vodou. 4. Voda, temnota a mlha pak na něm nabyly na mohutnosti. Pozoroval jsem výši té vody a ta se zvedala nad úroveň onoho uzavřeného prostoru a proudila přes tento prostor, až nakonec stála nad zemí. 5. Všechna dobytčata z tohoto uzavřeného prostoru byla pospolu až do chvíle, kdy jsem je uviděl, jak se potápějí. Byla pohlcena vlnami a zahynula ve vodě. 6. Ona loď však po vodě plula, zatímco všechna dobytčata, sloni, velbloudi a osli se potopili spolu se všemi zvířaty, takže jsem je ztratil z dohledu. Nebyli s to se dostat ven, takže zahynuli; utonuli v hlubině. 7. Mé vidění pak pokračovalo až do chvíle, kdy se proudy valící se vody stáhly, prameny země se ustálily a otevřeny byly ostatní hlubiny. 8. Do nich počala voda odtékat, až se objevila země. Loď na zemi dosedla, temnota zmizela a nastalo světlo. 9. Vtom onen bílý býk, který se stal člověkem, vyšel z lodi spolu se třemi dalšími býky. Jeden z těch tří byl bílý jako ten první býk, jeden z nich byl červený jako krev a jeden černý; onen bílý býk se od nich vzdálil. 10. Počali plodit polní zvěř a ptáky; z nich povstalo velké množství druhů: lvi, tygři, psi, vlci, hyeny, divoká prasata, lišky, veverky, vepři, sokoli, supi, luňáci, orli a havrani. Mezi nimi byl zrozen také bílý býk. 11. Pak se počali navzájem hryzat. Bílý býk, jenž byl zrozen v jejich středu, zplodil divokého osla! a s ním bílého býka; osel se rovněž rozmnožil. 12. Onen býk, jenž jím byl zrozen, zplodil černé divoké prase a bílou ovci. Prase vrhlo mnoho selat, avšak ona ovce vrhla jen dvanáct jehňat. 13. Když oněch dvanáct jehňat dorostlo, předalo jednu ovci ze svého středu oslům; tito osli pak onu ovci předali vlkům a ta ovce mezi vlky vyrostla. 14. Pán přivedl oněch jedenáct ovcí, aby s ním bydlely, a pásly se mezi vlky; ony se rozmnožily a vznikla početná stáda ovcí. 15. Protože vlci se jich začali bát, tak silně je utiskovali, až vyhladili jejich mláďata tím, že je vhodili do rozvodněné řeky; ovce počaly pro svá mláďata křičet a stěžovat si svému Pánu. 16. Jedna ovce, jež se před vlky zachránila, uprchla a našla útočiště u divokých oslů. Viděl jsem ovce naříkat, křičet a ze všech sil prosit svého Pána, až tento Pán ovcí na jejich volání ze svého vznešeného paláce přišel k nim a pásl je. 17. Pak zavolal onu ovci, která vlkům uprchla, a mluvil s ní ohledně vlků - aby je varovala, ať se ovcí nedotýkají. 18. Ta ovce tedy podle slova Pána šla k vlkům; jiná ovce ji potkala a doprovázela ji, takže šly obě dvě a vstoupily společně na shromáždění oněch vlků; promluvily s nimi a varovaly je, aby se napříště ovcí nedotýkali. 19. Poté jsem viděl, jak vlci ovce ze všech sil strašně utiskovali, až křičely úzkostí. 20. Jejich Pán k ovcím přišel a začal ty vlky bít; vlci se dali do vytí, ovce však byly klidné a od té chvíle přestaly naříkat. 21. Sledoval jsem ovce do chvíle, než od vlků odešly; oči vlků byly zasaženy slepotou, a ti vlci se pustili do divokého pronásledování ovcí. 22. Pán ovcí šel s nimi jako jejich vůdce a všechny jeho ovce jej následovaly. Jeho tvář byla nádherná, vznešená a na pohled hrozivá. 23. Vlci však v pronásledování ovcí pokračovali, až je nalezli u jakési vodní nádrže. 24. Tato vodní nádrž byla rozdělena ve dví a voda stála před jejich zraky zde i tam; jejich Pán, jenž je vedl, se postavil mezi ně a vlky. 25. Vlci stále ještě ovce nespatřili, ty však vešly doprostřed oné vodní nádrže; vlci dál ovce pronásledovali a hnali se za nimi do té vodní nádrže. 26. Když spatřili Pána ovcí, obrátili se, aby před ním prchli. Obě části vodní nádrže se spojily dohromady a ona se ihned vrátila do původního stavu, voda se v ní vzdula a vystoupila do výše, až vlky zatopila. 27. Viděl jsem, jak všichni vlci, kteří ovce pronásledovali, zahynuli a utopili sen. 28. Ovce však z té vody unikly a vydaly se do pouště, kde nebyla voda ani tráva; počaly otevírat oči a rozhlížet se. Viděl jsem, jak je Pán ovcí odvedl na pastvu a dal jim vodu a trávu. Dále jsem viděl onu ovci, jak jde a vede je. 29. Ona ovce vystoupila na vrchol vysoké skály a Pán ovcí to k nim poslal. 30. Poté jsem spatřil Pána ovcí, jak stojí před nimi. Jeho vzezření bylo vznešené, hrozivé a mocné; všechny ovce na něho hleděly a bály se před jeho tváří. 31. Všechny se bály a chvěly a zavolaly pak na onu ovci, jež byla mezi nimi: "Nejsme schopní stát před naším Pánem a hledět na něho." 32. Ona ovce, která je vedla, se vrátila a znovu vystoupila na vrchol té skály. Ovce, jejichž oči

zastřela slepota, sešly z cesty, kterou jim ukázal. Ona ovce o tom však nevěděla. 33. Pán ovcí se na ně rozhněval velkým hněvem. Ona ovce si toho všimla, sestoupila z vrcholu skály, přišla k ostatním ovcím a shledala, že většina z nich má oči zastřené slepotou a že sešla z cesty. 34. Když jej uviděly, zachvátil je strach, chvěly se před jeho tváří a chtěly se vrátit do svých ovčinců. 35. Ona ovce s sebou vzala ostatní ovce a přišla k těm ovcím, které sešly z cesty, načež je počala usmrcovat; tyto ovce z ní zachvátil strach. Tak přiměla ovce, které sešly z cesty, aby přišly zpět a navrátily se do svých ovčinců. 36. Mé vidění pokračovalo, až jsem spatřil, jak se ona ovce stala člověkem, pro Pána ovcí zbudovala dům a do toho domu umístila všechny ovce. 37. Pozoroval jsem dále, že ona ovce, která potkala ovci, jež byla jejich vůdcem, usnula. Viděl jsem, jak všechny dospělé ovce zahynuly a jehňata zaujala jejich místo. Pak přišla na pastvinu a dospěla do blízkosti vodního toku. 38. Tam se ona ovce, jež je vedla a jež se stala člověkem, od nich oddělila a upadla do spánku. Všechny ostatní ovce ji hledaly a bědovaly pro ni s velkým nářkem. 39. Dále jsem viděl, jak ve svém nářku pro onu ovci ustaly a jak přebrodily onen vodní proud. Pokaždé se vynořily další ovce na místo těch, které byly v čele a upadly do spánku, a ty se samy ujaly vedení. 40. Pozoroval jsem ovce dále, až došly na pěkné místo do líbezné a slavné země; dále jsem viděl, jak ty ovce byly nasyceny. Onen dům stál v té líbezné zemi v jejich středu. 41. Jednou byly jejich oči otevřeny, jindy zas byly zastřeny slepotou, než povstala jiná ovce, ujala se vedení a odvedla je všechny zpět, aby se jejich oči znovu otevřely. 42. Tu počali psi, lišky a divocí kanci ovce požírat, až Pán ovcí povýšil z jejich středu jinou ovci, totiž jednoho berana, aby je vedl. 43. Ten beran začal psy, lišky a divoké kance ze všech stran trkat, až je zahubil. 44. Když se oné ovci otevřely oči, uviděla berana, jenž byl mezi ovcemi, jak se zpronevěřuje své pověsti a začíná na ovce útočit, jak po nich šlape, a jak odchází v necti. 45. Pán ovcí poslal tu ovci k jiné ovci a povýšil ji, aby se stala beranem, který povede ovce místo onoho berana, který se zpronevěřil své pověsti. 46. Odešel k němu a rozmlouval s ním o samotě. Povýšil toho berana, učiniv jej soudcem a vůdcem ovcí. Během toho všeho však psi na ovce dotírali. 47. Ten první beran onoho druhého berana pronásledoval, a tak onen druhý beran vstal a před ním uprchl. Díval jsem se dále, dokud psi nepovalili prvního berana na zem. 48. Druhý beran vstal a vedl malé ovce. Zplodil mnoho ovcí a pak upadl do spánku. Jedna malá ovce se místo něho stala beranem a stala se soudcem a vůdcem oněch ovcí. 49. Ony ovce rostly a množily se. Všichni psi, lišky a divocí kanci se ho strachovali a uprchli před ním. Onen beran všechna divoká zvířata utrkal k smrti a divoká zvířata neměla více mezi ovcemi moc a zhola nic jim už neuloupila. 50. Onen dům se stal velkým a prostorným a pro ovce byla vystavěna vysoká věž. Byla zbudována na domě pro Pána ovcí; dům byl nízký, avšak věž byla vysoká a mohutně se tyčila do výše. Pán ovcí na oné věži stál a ony před něho postavily plný stůl. 51. Opět jsem viděl ony ovce, jak zbloudily a vydaly se různými cestami a svůj dům opustily. Pán ovcí některé ze středu ovcí povolal a poslal je k ostatním ovcím, avšak ty ostatní ovce je začaly usmrcovat. 52. Jedna z nich však zabita nebyla, zachránila se a uprchla a nad oněmi ovcemi hlasitě bědovala. Ony ji chtěly usmrtit, ale Pán ovcí ji před nimi zachránil; dal jí vystoupit vzhůru ke mně a usídlit se tam. 53. Pak k oněm ovcím vyslal ještě mnoho dalších ovcí, aby o nich podaly svědectví a nad nimi naříkaly. 54. Poté jsem viděl, že když opustily dům Pána a jeho věž, zcela sešly z cesty a jejich oči byly zastřeny slepotou. Viděl jsem Pána ovcí, jak se mezi nimi dal do velkého pobíjení v jejich stádech. Když ovce počaly to pobíjení přivolávat, on své místo opustil. 55. Vydal je do rukou lvů, leopardů, vlků a hyen, jakož i do rukou lišek a všech divokých zvířat; tato divoká zvířata začala ovce trhat na kusy. 56. Viděl jsem, jak jejich dům a jejich věž opustil a všechny je uvrhl do moci lvů, i do moci všech divokých zvířat, aby je roztrhali na kusy a sežrali. 57. Začal jsem ze všech sil křičet a volat Pána ovcí. Vypověděl jsem mu o těch ovcích všechno, jak byly požírány všemi dravými zvířaty. 58. On mlčky přihlížel a radoval se, že jsou požírány, pohlcovány a rozsápávány; všem těm zvířatům je ponechal za pokyn. 59. Pak povolal sedmdesát

pastýřů a ovce jim vydal, aby je pásli. Pastýřům a jejich druhům řekl: "Nechť jeden každý z vás od nynějška pase ty ovce; čiňte vše, co vám přikážu. 60. Předám vám je řádně spočítané a řeknu vám, které z nich mají být pobity a ty vy pobijete." A ovce jim předal. 61. Pak povolal jiného pastýře a řekl mu: ,,Pozoruj a sleduj vše, co budou pastýři s těmi ovcemi dělat, neboť jich chtějí pobít více, než jsem jim přikázal. 62. A zapiš, kolik jich pastýři pobíjejí přes míru: Počet těch, které pobíjí na můj příkaz, a ty pobité svévolně. To zapiš k tíži každého jednotlivého pastýře. 63. Přede mnou pak přečti v číslech, kolik jich usmrcují a kolik jich předávají k usmrcení, abych to proti nim měl jako svědectví, abych znal všechny činy pastýřů, abych je mohl hodnotit a sledovat, co dělají; zda jednají podle příkazu, který jsem jim dal, či nikoli. 64. Oni se to nedozvědí; ty jim to neodhalíš ani je nepokáráš, nýbrž pokaždé zapíšeš, kolik ovcí pastýři pobili - u každého ve stanovené době - a všechno to pozvedneš ke mně. 65. Sledoval jsem, když ti pastýři ve stanovené době ovce pásli a mnohé začali pobíjet; bylo jich více, než jim bylo přikázáno. Ty zabité předhodili lvům. 66. Lvi a leopardi většinu ovcí roztrhali a sežrali; spolu s nimi sežrali i divoké kance. Onu věž zapálili a onen dům zbourali. 67. Zkáza té věže mě velice zarmoutila, neboť když byl onen dům ovcí pobořen, nebyl jsem schopný zjistit, kolik ovcí do toho domu vstoupilo. 68. Pastýři a jejich druhové nechali ovce napospas tlamám divokých zvířat; každý z nich dostal ve stanovené době určitý počet ovcí, jiný pak zapisoval do knihy, kolik jich každý pobil. 69. Každý z nich jich pobil víc, než mu bylo přikázáno. Začal jsem pro ony ovce plakat a naříkat. 70. Ve vidění jsem uzřel onoho zapisovatele, jak zapisuje každou, jež byla oněmi pastýři ubita, jak den co den pozvedá, pokládá a ukazuje Pánu ovcí celou knihu zaznamenávající vše, co spáchali, co každý z nich sprovodil ze světa a odsoudil k zahubení. 71. Tu knihu četl před Pánem ovcí; on ji vzal z jeho rukou, přečetl si ji, zapečetil a pak odložil. 72. Poté jsem uzřel, jak pastýři po dvanáct hodin pasou. A hle, tři z ovcí se navrátily, přišly, vešly dovnitř a daly se do stavění všeho, co se z onoho domu zřítilo. Divocí kanci se jim v tom pokusili zabránit, ale nebyli toho schopný. 73. Ony znovu začaly stavět jako dříve. Když dostavěly do výše onu věž, nazvaly ji vysokou věží. A opět počaly před tu věž dávat stůl, na němž je všechen chléb poskvrněný a nečistý. 74. K tomu všemu byly oči ovcí zastřeny slepotou, takže neviděly stejně jako jejich pastýři, a byly svým pastýřům předávány k hromadnému pobíjení; ti po ovcích dupali vlastníma nohama a pojídali je. 75. A Pán ovcí mlčel, dokud se všechny ovce nerozptýlily a nesmísily se s nimi a dokud je pastýři z rukou zvířat nezachránili. 76. Ten, kdo psal knihu, ji pozvedl, ukázal a přečetl před Pánem ovcí, a úpěnlivě a snažně jej kvůli nim prosil, ukazuje mu všechny zločiny pastýřů a vydávaje před ním proti všem pastýřům svědectví. 77. Pak tuto knihu vzal, položil ji vedle něho a odešel.

Kapitola 90

1. Do té doby jsem viděl i to, jakým způsobem sedmatřicet pastýřů pase. Všichni z nich vykonávali své povinnosti v příslušných dobách jako ti předchozí; jiní převzali ovce do svých rukou aby je pásli v příslušných dobách, každý pastýř ve své vlastní době. 2. Poté jsem ve vidění uzřel, jak přišli všichni ptáci nebes, orlové, supové, luňáci a havrani; všichni ti ptáci začali pod vedením orlů ovce požírat, vyklovávali jim oči a trhali jejich maso. 3. Ovce křičely, aby se jejich maso nestalo potravou ptákům. A já jsem ve snu hleděl a naříkal nad oním pastýřem, který ovce pásl. 4. Díval jsem se, dokud ony ovce nebyly psy, orly a luňáky sežrány; nezanechali na nich vůbec žádné maso, kůži ani šlachy, takže tam zůstaly stát pouhé jejich ohlodané kostry; pak se kostry zřítily na zem; a ovcí ubylo. 5. Viděl jsem, jak třiadvacet pastýřů páslo ovce a v příslušných časových rozmezích završilo padesát osm období. 6. A hle, z oněch bílých ovcí se narodila jehňata a počala otevírat oči, rozhlížet se a na ovce volat. 7. Avšak ovce jim neodpovídaly, protože nenaslouchaly, co jim jehňata říkala; byly totiž naprosto hluché a

jejich oči byly zcela zastřeny slepotou. 8. A ve vidění jsem uzřel, jak nad oněmi jehňaty kroužili havrani a jednoho jehněte se zmocnili, a jak roztrhali ovce a sežrali je. 9. Sledoval jsem, dokud jehňatům nenarostly rohy, avšak havrani jim je strhli. Viděl jsem při tom, jak jedné z oněch ovcí vyrazil velký roh; jejich oči se pak otevřely. 10. On na ně hleděl, když se jejich oči otevřely, a volal na ně. Berani ho spatřili a všichni k němu běželi. 11. Nicméně orli, supi, havrani a luňáci v trhání ovcí stále pokračovali, vrhajíce se na ně a požírajíce je. Zatímco ovce tiše stály, berani naříkali a křičeli. 12. Havrani se s ní pustili do boje a v zápase se snažili její roh strhnout, avšak nepodařilo se jim to. 13. Hleděl jsem na ně do chvíle, než přišli pastýři. Orli, supi a luňáci na havrany křičeli, aby roh té ovce ulomili. Zatímco se s ní potýkali, on zápasil s nimi a volal o Boží pomoc. 14. Díval jsem se, dokud nepřišel onen muž, který zapisoval jména pastýřů a pozvedal je před Pána ovcí; ten mu pomohl, zachránil ho a všechno objasnil. Tak k té ovci sestoupila pomoc. 15. Díval jsem se dále, dokud k nim nepřišel v hněvu Pán ovcí. Všichni, když ho spatřili, uprchli a skryli se před jeho tváří v temnotách. 16. Všichni orli, supi, havrani a luňáci se shromáždili a přivedli s sebou všechny ovce z pastvin; přišli všichni společně a vzájemně si pomáhali, aby onen roh ovce zlomil. 17. Viděl jsem onoho muže, jenž psal knihu podle příkazu Pána, jak otevírá knihu zkázy, kterou způsobilo oněch dvanáct posledních pastýřů, a jak před Pánem ovcí vyhlašuje obvinění, že tito způsobili mnohem větší zkázu než jejich předchůdci. 18. Viděl jsem, jak k nim Pán ovcí přišel, vzal do ruky hůl svého hněvu a udeřil jí do země, až se rozpoltila. Veškerá zvěř a nebeské ptactvo se vyjma oněch ovcí propadly do země a ta je pohřbila. 19. Také jsem viděl, jak byl ovcím dán velký meč, aby vytáhly do boje proti veškeré polní zvěři a pobily ji. Všechna zvěř a nebeské ptactvo se před jejich tváří rozutekly. 20. Dále jsem viděl, jak byl v líbezné zemi postaven trůn a Pán ovcí na něj zasedl; a muž vzal zapečetěné knihy a před Pánem ovcí je otevřel. 21. Pán pak zavolal lidi, těch sedm prvních bílých, a přikázal, aby před něho přivedli některou z prvních předních hvězd a ty z hvězd, jejichž údy se podobají údu koňskému, jakož i onu první hvězdu, která už dříve spadla. Oni je všechny před něho přivedli. 22. On rozmlouval s mužem, který v jeho přítomnosti zapisoval a který byl jedním z bílých, a řekl mu: "Vezmi oněch sedmdesát pastýřů, jimž jsem odevzdal ovce, a spoutej je za to, že z nich pobili více, než jsem jim přikázal." 23. A hle, viděl jsem všechny svázané, jak stojí před ním. 24. Pak se konal soud, nejdříve nad hvězdami; byly souzeny a shledány vinnými a odešly na místo vykonání rozsudku. Byly uvrženy do propasti plné planoucího ohně a plné ohňových sloupů. 25. Pak oněch sedmdesát pastýřů bylo soudem shledáno vinnými a rovněž uvrženo do oné ohnivé propasti. 26. V té době jsem uviděl, jak se uprostřed země otevřela další podobná propast plná ohně. Pak byly přivedeny ony oslepené ovce, všechny byly soudem shledány vinnými, uvrženy do této ohnivé propasti a spáleny. Ta propast se nalézá napravo od onoho domu. 27. Viděl jsem ty ovce hořet; hořely i jejich kosti. 28. Stál jsem, dívaje se, jak je onen starobylý dům rozbírán; byly odstraněny všechny sloupy a všechny trámy a spolu s nimi byly zabaleny okrasy onoho domu, odneseny a uloženy na jednom místě na jihu země. 29. A viděl jsem, jak Pán ovcí dal vzniknout novému domu, většímu a vyššímu než ten první, a postavil jej na původních základech: Všechny jeho sloupy byly nové, rovněž okrasy byly nové a masivnější než ty původní, které byly odneseny. Všechny ovce byly uvnitř. 30. Poté jsem uviděl všechny ovce, které přežily, a všechna pozemská zvířata a všechny nebeské ptáky, jak se snášejí k zemi a vzdávají oněm ovcím hold a ujišťují je svou poslušností všem jejich příkazům. 31. Oni tři bíle odění, kteří mi předtím dovolili vystoupit nahoru, mě pak vzali za ruku, přičemž se mě držela i ona ovce, pozvedli mě a postavili do středu všech ovcí dříve, než začal soud. 32. Všechny ty ovce byly bílé a jejich vlna byla vzrostlá a čistá. 33. Všechny z těch, které byly pobity a rozehnány, jakož i všechna polní zvířata a všichni nebeští ptáci se shromáždili v onom domě. Pán ovcí se velice radoval, neboť všichni se poslušně navrátili do jeho domu. 34. Díval jsem se, jak odložili meč, který byl dán ovcím; odnesli jej zpět do domu a v

přítomnosti Pána dali pod pečeť. Všechny ovce pak byly pozvány do onoho domu, ten je však nemohl všechny pojmout. 35. Oči všech se otevřely a spatřily dobro a nebyl mezi nimi nikdo, kdo by neviděl. 36. Také jsem si povšiml, že ten dům byl veliký, prostorný a velmi plný. 37. Dále jsem uviděl, že se narodila jedna bílá kráva s velkými rohy; všechna polní zvěř a nebeské ptactvo se jí bály a neustále ji zahrnovaly prosbami. 38. Díval jsem se, jak se všichni její příbuzní proměnili a stali se bílými kravami; první mezi nimi se stala něčím, a to něco se stalo velkým zvířetem s mohutnými černými rohy. Pán ovcí se nad nimi a nad všemi kravami zaradoval. 39. Já jsem v jejich středu usnul. Když jsem se probudil, všechno jsem uviděl. 40. To bylo vidění, které jsem měl ve spánku. Pak jsem se probudil a velebil Jehovu spravedlnosti a vzdával mu slávu. 41. Poté jsem se rozplakal usedavým pláčem a mé slzy neustaly; nemohl jsem to vydržet. Když jsem měl oči otevřené, řinuly se mi slzy kvůli tomu, co jsem viděl; neboť to všechno přijde a vyplní se. Byly mi též ukázány všemožné skutky lidí. 42. Této noci jsem si vzpomněl na svůj dřívější sen a kvůli němu jsem rovněž plakal a zmocnil se mě neklid, neboť jsem uzřel ono vidění.

Kapitola 91

1. Nyní, můj synu Matuzaléme, ke mně svolej všechny své bratry a shromáždi u mne všechny děti své matky; neboť mě volá hlas a je na mne vyléván duch, abych vám mohl ukázat vše, co je vám až na věky souzeno. 2. Pak se Matuzalém vzdálil a svolal k sobě všechny své bratry a shromáždil svou rodinu. 3. K nim všem, dětem spravedlnosti, promlouval těmito slovy: "Slyšte, vy děti Enochovy, každé slovo svého otce a pozorně naslouchejte hlasu mých úst; obracím se na vás s naléhavou prosbou, moji milovaní: Milujte spravedlnost a držte se jí. 4. Ke spravedlnosti nepřistupujte s rozdvojeným srdcem a nespolčujte se s těmi, jejichž srdce je dvojaké. Dodržujte spravedlnost, mé děti, a ona vás povede dobrými cestami; spravedlnost vám bude přítelkyní. 5. Já totiž vím, že se na zemi rozmnoží násilí; dojde zde k obrovské pohromě a zavládne všemožné bezpráví. To však bude vymýceno i s kořeny; zanikne vše, co bylo zbudováno. 6. Bezpráví se ovšem vrátí a bude k němu na zemi znovu docházet; všechny podoby bezpráví, násilí a svévole zachvátí zemi s dvojnásobnou silou. 7. A až se bezpráví, hřích a rouhání ve všem počínání rozmohou a proradnost, zločinnost a nemravnost se rozrostou, přijde na ně všechny z nebes veliký trest: Svatý Jehova se objeví s hněvem a trestem, aby na zemi vykonal soud. 8. V oněch dnech bude násilí vymýceno i s kořeny a podobně budou vyrvány i kořeny bezpráví a klamu a budou vyhlazeny zpod nebes. 9. Vše, co je spojeno s pohany, dojde zániku: Věže budou spáleny ohněm a vyvráceny ze země. Oni pak budou vrženi do ohně soudu, aby zahynuli v hněvu mocného věčného soudu. 10. Ze spánku potom vstane spravedlivý; probudí se a lidem I bude dána moudrost." 11. Poté bude bezpráví vykořeněno a hříšníci budou vyhlazeni; spolu s rouhači budou vyhlazeni ze všech míst; ti pak, kdo osnují násilí a dopouštějí se rouhání, zajdou nožem. 12. Poté nastane další, v pořadí osmý týden, týden spravedlnosti; bude mu dán meč, aby vykonal spravedlnost a soud nad těmi, kdo se dopouštějí násilí; hříšníci budou vydáni do rukou spravedlivých. Pro velikého Krále bude ve slávě zbudován dům až na věky. 13. Právě oni v jeho závěru získají skrze svou spravedlnost příbytky. 14. Poté, v devátém týdnu, bude před celým světem vyhlášen spravedlivý soud; všechny skutky svévolníků vymizí z povrchu celé země a budou odepsány k věčnému zničení; všichni lidé upnou své zraky k cestě spravedlnosti. 15. Posléze v desátém týdnu v jeho sedmé části nadejde velký věčný soud, ve kterém On vykoná pomstu mezi anděly. 16. Původní nebe zmizí a zanikne a objeví se nebe nové; všechny mocnosti nebes budou zářit na věky sedmkrát silněji. 17. Po tomto týdnu nastane mnoho týdnů bezpočtu na věky ve znamení dobroty a spravedlnosti, a o hříchu se už provždy nebude mluvit. 18. Nyní promluvím k vám, mé děti,

a ukážu vám cesty spravedlnosti a cesty svévole; navíc vám učiním odhalení, abyste věděli, co přijde. 19. Nuže naslouchejte mi, mé děti, ubírejte se po cestách spravedlnosti a nechoďte po cestách svévole, neboť všichni, kdo chodí po cestách nespravedlnosti, navždy zahynou."

Kapitola 92

1. Kniha sepsaná Enochem, autorem veškeré nauky moudrosti, zasluhuje chválu ode všech lidí a je soudcem celé země. Byla sepsána pro všechny mé děti, které bydlí na zemi, i pro pozdější pokolení, která budou dbát na dodržování spravedlnosti a pokoje. 2. Váš duch nechť se neznepokojuje ohledně časů, neboť Svatý a Veliký všemu vyměřil svůj čas. 3. Spravedlivý se probudí ze spánku, povstane a bude se ubírat po cestách spravedlnosti; celá jeho cesta bude poutí ve znamení věčné dobroty a milosrdenství. 4. Bude milosrdný ke spravedlivému, dá mu věčnou bezúhonnost, dá mu moc, setrvá v dobrotě a spravedlnosti a bude žít ve věčném světle. 5. Hřích navždy zahyne v temnotě a nebude viděn od onoho dne až na věky.

Kapitola 93

1. Poté začal Enoch vyprávět z knih. 2. Pravil: "O dětech spravedlnosti, o vyvolených světa a o bylině pravdy, o těchto věcech k vám chci hovořit, mé děti; já, Enoch, vám vyprávím o všem, co mi bylo zjeveno v nebeském vidění, co jsem se dozvěděl ze slov "svatých andělů" a co jsem vyrozuměl z nebeských tabulek." 3. Když Enoch začal vyprávět z knih, pravil: "Narodil jsem se sedmého dne v prvním týdnu, kdy stále ještě trvalo právo a spravedlnost. 4. Po mně, v druhém týdnu, povstane veliké zlo; bude bujet klam a v něm nastane první konec. Jeden muž však bude před ním zachráněn. Až to pomine, rozmnoží se bezpráví, ale On vytvoří pro hříšníky zákony. 5. Poté na konci třetího týdne bude vyvolen jeden muž jako bylina spravedlivého soudu a po něm se objeví jiný jako věčná bylina spravedlnosti. 6. Na konci čtvrtého týdne budou mít vidění svatí a spravedliví a bude vytvořen zákon a ohrada (ochrana) pro všechna budoucí pokolení. 7. Na konci pátého týdne bude na věky vystavěn dům slávy a království. 8. V šestém týdnu budou oči všech, kdo budou uvnitř, zastřeny a srdce všech zapomenou na moudrost. V tom povstane jeden muž. Dům království při své dostavbě zajde v plamenech a celý rod vyvoleného kořene bude rozptýlen. 9. Poté v sedmém týdnu povstane zvrácené pokolení; jeho skutků bude mnoho a všechny budou zločinné. 10. Na jeho konci budou z věčné byliny spravedlnosti vybráni vyvolení, jimž se dostane o celém jeho stvoření sedminásobné poučení. 11. Neboť existuje vůbec nějaká lidská bytost, která by se odvážila naslouchat hlasu Svatého bez zachvění? Existuje ten, jenž by byl schopný domýšlet jeho myšlenky? Je v lidském pokolení ten, kdo by byl schopen sledovat všechny skutky nebes? 12. Co by to muselo být za člověka, aby mohl pohlédnout do nebes, a jaký by musel být ten, kdo by byl schopný to pochopit, tvořivost nebes tak, že by spatřil duši či dokonce snad ducha a vše to vypověděl, a to i kdyby tam vystoupil, spatřil všechny jejich končiny a přemýšlel o nich, anebo kdyby konal jako nebeské bytosti? 13. A jaký ze všech lidí by musel být ten, kdo by byl schopný to rozpoznat, jaká je šířka a délka země? Komu byly všechny její rozměry ukázány? 14. Najde se snad nějaká lidská bytost, která by dovedla poznat, jak jsou nebesa dlouhá, jak vysoká a na čem spočívají, jak velký je počet hvězd a kde jsou všechna nebeská světla upevněna?"

Kapitola 94

1. Nyní bych vám, mé děti, chtěl říci: Milujte spravedlnost a držte se jí. Neboť cesty spravedlnosti jsou hodny toho, aby se po nich chodilo, zatímco cestám svévole bude náhlý a zničující konec. 2. Některým známým osobám příštího pokolení budou odhaleny cesty násilí a smrti, a ony se od nich budou držet v uctivé vzdálenosti a nepůjdou po nich. 3. Vám, spravedlivým, teď říkám: Nechoďte cestou zla, ani cestami smrti! Ani se jim nepřibližujte, abyste nebyli zahubeni. 4. Hledejte a zvolte si spravedlnost a zbožný život, choďte po cestách pokoje, abyste si uchovali život a byli shledáni čestnými! 5. Opatrujte má slova v hloubi svých srdcí a nedopusťte, aby byla z vašich srdcí vymazána! Já totiž vím, že hříšníci budou lidi navádět, aby se dopouštěli hříšných praktik. Pro ně nebude nalezeno žádné místo, avšak pokoušení hříšníků se tím nezmenší. 6. Běda těm, kdo vyvíjejí útlak a násilí a osnují podvodné skutky! Neboť budou brzy zničeni a nedojdou pokoje. 7. Běda těm, kdo stavějí své domy v hříchu! Neboť všechny budou rozbořeny do základů a oni sami zajdou mečem. Ti, kdo se obklopují zlatem a stříbrem, budou znenadání odsouzeni k záhubě. 8. Běda vám bohatým! Neboť vy jste spoléhali jen na své bohatství. O něj přijdete, protože jste ve dnech blahobytu nemysleli na Nejvyššího. 9. Dopouštěli jste se rouhání a nespravedlnosti, a proto jste určeni pro den krvavé lázně a pro den temnoty v čase velikého soudu. 10. Dávám vám na vědomí, že ten, který vás stvořil, vás svrhne; pro váš pád nebude žádného slitování a váš Stvořitel se bude z vaší zkázy radovat. 11. Vaši spravedliví se v oněch dnech stanou příčinou hanby hříšníků a bezbožníků.

Kapitola 95

1. Kdo přiměje mé oči, aby byly jako oblaka vody, abych nad vámi mohl plakat a jako oblaka vody prolévat slzy a odpočinout si od hoře svého srdce? 2. Kdo vám dovolil, abyste se oddávali nenávisti a páchali zlo? Stihne vás soud, hříšníci! 3. Vy spravedliví se hříšníků nebojte! Neboť Jehova je znovu odevzdá do vašich rukou, abyste nad nimi podle své vůle vykonali soud. 4. Běda vám, kdo pronášíte takové kletby, které se nedají zrušit! Pro vaše hříchy vám jakákoli pomoc zůstane vzdálena. 5. Běda vám, kdo svým bližním oplácíte zlem, neboť budete odměněni podle svých skutků. 6. Běda vám, lživí svědkové, i těm, kdo osnují špatnosti, neboť znenadání zahynete. 7. Běda vám, hříšníci, za to, že pronásledujete spravedlivé! Vy sami budete vydáni a vystaveni krutému pronásledování a jeho jařmo na vás těžce dolehne.

Kapitola 96

1. Buďte plni důvěry, vy spravedliví, neboť hříšníci před vámi brzy zahynou a vy nad nimi získáte vládu podle své vůle. 2. V den soužení hříšníků budou vaše děti vyzvednuty nahoru, vznesou se jako orli a vaše obydlí bude výše než supi. Vy pak vystoupíte nahoru jako veverky a před utiskovateli se navěky uchýlíte do skalních rozsedlin a štěrbin, zatímco oni budou nad vámi bědovat a kvílet jako sirény. 3. Vy však, kdo jste zakusili bolest, se nebojte, neboť pro vás je připraven lék; osvítí vás jasné světlo a z nebes uslyšíte hlas pokoje. 4. Běda vám, hříšníci, neboť vaše bohatství způsobuje, že vypadáte jako spravedliví, ačkoli vaše srdce vás kárají jako hříšníky; i tato skutečnost bude proti vám sloužit jako svědectví, jako doklad vašich špatných skutků. 5. Běda vám, kdo se živíte nejlepší pšenicí, kdo pijete sílu z nitra pramene a násilně dupete po pokorných. 6. Běda vám, kdo nikdy nemáte nouzi o vodu, neboť brzy dojdete odplaty: budete zahubeni a seschnete, protože jste opustili pramen života. 7. Běda vám, kdo se dopouštíte násilí, klamu a rouhání! Obrátí se to proti vám jako doklad vaší svévole.

8. Běda vám, vy mocní, kdo silou utiskujete spravedlivé, neboť přichází den vaší záhuby. Pro spravedlivé však v oněch dnech, v době vašeho soudu, přijdou dny dobré.

Kapitola 97

1. Vy spravedliví, věřte! Hříšníci dojdou hanby a v den soudu nad nespravedlností budou zahubeni. 2. O tom nepochybujte, vždyť Nejvyšší na váš konec nezapomíná a andělé nebes se budou z vaší zkázy radovat. 3. Co si počnete, vy hříšníci, a kam v onen den soudu uprchnete, až uslyšíte hlas modlitby spravedlivých? 4. I vy o nich vydáte svědectví: dostali jste se totiž do společenství hříšníků. 5. V oněch dnech, kdy dolehne modlitba spravedlivých k Jehovovi, nastanou vám dny soudu. 6. Všechna slova o vaší nepravosti budou přečtena před Velkým a Svatým a vaše tvář se pokryje hanbou. On zavrhne každý čin založený na nespravedlnosti. 7. Běda vám, hříšníci, kdo jste uprostřed moře i na souši; vy, jejichž špatná pověst vás usvědčuje. 8. Běda vám, kdo získáváte stříbro a zlato nepoctivým způsobem. Vy řeknete: "Nabyli jsme bohatství a nahromadili majetek, získali jsme všechno, po čem jsme bažili. 9. Nyní tedy dělejme, co se nám zlíbí, neboť jsme nashromáždili stříbro a naplnili své pokladnice penězi jako vodou; v našich domech je mnoho čeledi." 10. Vaše lži plynou jako voda, neboť bohatství vám nezůstane. Rychle se od vás vznese, protože jste je nabyli nepoctivým způsobem a budete vystaveni velkému prokletí.

Kapitola 98

1. Nyní vám moudrým i pošetilým přísahám, že na zemi uvidíte přemnohé věci. 2. Vždyť vy muži se ověšujete více ozdobami než ženy a více pestrobarevnými oděvy než panny (dívky). V panování, v okázalosti, v moci, ve stříbře, ve zlatě, v purpuru, v nádheře a v pokrmech se jejich majetek rozplyne jako voda. 3. Jelikož jsou nerozumní a postrádají moudrosti, zahynou spolu se svým majetkem a s celou svou slávou a okázalostí a jejich duše bude v hanbě, krveprolití a bídě uvržena do ohnivé pece. 4. Přísahal jsem vám, vy hříšníci: Jako se hora ještě nikdy neproměnila v otroka, nestane se ani služkou ženy; podobně také hřích nebyl na zemi seslán, ale způsobili jej sami lidé. Ti, kdo hřích páchají, dojdou velkého zatracení. 5. Podobně neplodnost nebyla ženě dána, vždyť ona umírá bezdětná jen kvůli tomu, co spáchala svýma rukama. 6. Přísahal jsem vám, hříšníci, při Svatém a Velikém, že všechny vaše hanebné skutky budou v nebesích odhaleny a že žádný váš násilný čin nezůstane skryt a utajen. 7. Nemyslete si v duchu a neříkejte si ve svém srdci, že nevíte a ani nevidíte, že se o každém hříchu v nebesích v přítomnosti Nejvyššího činí každý den záznam. 8. Od nynějška tedy víte, že všechny násilné činy, jichž jste se dopustili, jsou každý den zapisovány až do dne vašeho soudu. 9. Běda vám, pošetilci, neboť kvůli své bláhovosti zahynete! Přehlížíte moudré, a proto dobro nebude vaším údělem. 10. Nyní tedy vězte, že je vám určen den zániku. Nedoufejte, že jako hříšníci budete dále žít; naopak, země se po vás slehne a zemřete. Nedojdete vykoupení, neboť zahynete v den velikého soudu, v den utrpení a velké hanby pro své duše. 11. Běda vám, vy zatvrzelého srdce, kdo pácháte zlo a sytíte se krví! Odkud vezmete dobré věci k jídlu, pití a nasycení? Ze všech těch dobrých věcí, které nám Jehova, Nejvyšší dal v hojnosti na zemi? Pokoj vám není souzen! 12. Běda vám, kdo milujete skutky nespravedlnosti! Proč se kojíte marnými nadějemi v něco dobrého? Vězte, že budete vydáni do rukou spravedlivých; ti vám podříznou krk a bez milosti vás zabijí. 13. Běda vám, kdo máte radost z utrpení spravedlivých! Neboť pro vás nebude vyhlouben žádný hrob. 14. Běda vám, kdo nepřikládáte váhu slovům spravedlivých! Neboť jste bez naděje na život. 15. Běda vám, kdo

písmem zvěčňujete slova lži a bezbožnosti! Své lži zapisujete proto, aby je četli ostatní a jimi pomýleni se dopouštěli nepravostí. Nedostane se jim pokoje, ale zemřou nečekanou smrtí.

Kapitola 99

1. Běda těm, kdo páchají bezbožnosti, kdo oslavují a v úctě chovají slova lži! Nečeká vás nic než zhouba a zkažený život. 2. Běda těm, kdo překrucují slova pravdy, porušují věčný zákon a sami sebe pokládají za prosté hříchu; budou na zemi zadupáni. 3. V oněch dnech buďte vy, spravedliví, připraveni pozvednout na dosvědčení své modlitby; pak je jako svědectví předložte před anděly, aby oni mohli provinění hříšníků předložit před Nejvyššího jako doklad. 4. V oněch dnech budou národy uvedeny ve zmatek a v den zkázy se srotí rodiny národů. 5. V oněch dnech ti, kdo mají nouzi, vyjdou, roztrhají své děti a pohodí je; budou provádět potraty svých nenarozených dětí a odvrhnou kojence; opustí je a se svými nejbližšími nebudou mít žádné slitování. 6. Přísahám vám znovu, hříšníci, že váš hřích je připraven pro den nekonečného krveprolití. 7. Těm, kdo se klanějí kamenům, i těm, kdo ze zlata, stříbra, dřeva a hlíny zhotovují sochy, i těm, kdo z nevědomosti uctívají zlé duchy, démony a všemožné modly, se od nich nedostane žádné pomoci. 8. Pošetilost jejich srdcí je naplní zlobou, ze strachu se jim zakalí zrak a ztratí schopnost vidět sny. 9. Proto se stanou zlými a ustrašenými, že všechny své skutky činili ve lži a klaněli se kamenům; proto budou naráz zahubeni. 10. V těchto dnech však bude blaze všem, kdo přijali slova moudrosti, porozuměli jim a následují cestu Nejvyššího. Půjdou po cestě jeho spravedlnosti, a nestanou se bezbožnými spolu s bezbožníky, neboť oni budou spaseni. 11. Běda vám, kdo své bližní vydáváte zlu! Neboť v podsvětí vás čeká smrt. 12. Běda vám, kdo zhotovujete hříšné a falešné míry, a jste tak na zemi příčinou roztrpčení! Neboť v něm najdete záhubu. 13. Běda vám, kdo z lopoty jiných stavíte své domy, jejichž stavivem jsou jen cihly a kameny hříchu. Pravím vám, nedočkáte se pokoje. 14. Běda těm, kdo odmítají míru a věčné dědictví svých otců a jejichž duše vyznávají modly! Neboť nedojdou pokoje! 15. Běda těm, kdo páchají bezpráví, napomáhají útisku a až do dne velkého soudu zabíjejí své bližní. 16. Neboť On umenší vaši slávu, vnese trýzeň do vašich srdcí a probudí ducha svého hněvu, aby vás všechny vyhladil mečem. Všichni spravedliví a svatí uchovají vaše hříchy v paměti.

Kapitola 100

1. V oněch dnech budou na jednom místě pobiti otcové spolu se syny, bratři padnou spolu se svými druhy, až potečou potoky jejich krve. 2. Neboť člověk se neubrání, aby nevztáhl svou vražednou ruku na své syny a syny svých synů, a hříšníku se nepodaří zadržet svou ruku před vlastním ctěným bratrem; od východu do západu slunce se budou vzájemně vyvražďovat. 3. Koně se budou po prsa brodit v krvi hříšníků a vůz se v ní potopí až po okraj. 4. V oněch dnech sestoupí andělé na skrytá místa a na jednom z nich shromáždí všechny, kdo způsobili, že na zemi sestoupil hřích. Nejvyšší pak v onen den soudu povstane, aby nad hříšníky vykonal veliký soud. 5. Ze svatých andělů ustanoví nad spravedlivými a svatými ochránce, kteří je budou střežit jako zřítelnici oka, dokud on neskoncuje s veškerým zlem a veškerými hříchy. Ačkoli spravedliví budou spát dlouhým spánkem, není nic, čeho by se měli obávat. 6. Vskutku moudří mezi lidmi prohlédnou a děti země porozumějí všem slovům této knihy a poznají, že jejich bohatství je nemůže při pádu jejich hříchů zachránit. 7. Běda vám, hříšníci, budete-li sužovat spravedlivé v den velké úzkosti a dáte-li jim zahynout v ohni! Podle vašich skutků se vám dostane odplaty. 8. Běda vám, vy se zatvrzelým srdcem, kdo projevujete bdělost jen v osnování zla! Padne na vás strach a nenajde se nikdo, kdo by vám přišel na pomoc. 9. Běda vám,

hříšníci! Pro slova vašich úst a pro činy vašich rukou, jež jsou skutky vaší bezbožnosti, shoříte v plamenech sálajícího ohně. 10. Nyní vězte, že vaše skutky budou ve vztahu k vaším hříchům, které jste spáchali na zemi, zkoumat v nebi andělé podle slunce, podle měsíce a podle hvězd. Soud je v rukou spravedlivých. 11. On přiměje každý oblak, mlhu, rosu a déšť, aby proti vám vydaly svědectví, neboť ty všechny vám budou odepřeny, aby pro vás nesestupovaly; vzhledem k vašim hříchům totiž nebudou o to ani stát. 12. Nyní dejte dary dešti, aby mu v sestupování na vás nebylo bráněno. Snad také rose, aby nadále sestupovala, byste mohli dát zlato a stříbro. 13. Až na vás padnou jinovatka a sníh se svým chladem a zaduje vánice se všemi svými pohromami, nebudete jim v oněch dnech s to čelit.

Kapitola 101

1. Pozorujte nebesa, vy synové nebes, a všechna díla Nejvyššího, bojte se jej a nečiňte před ním žádné zlo. 2. Jestliže zavře okna nebes a zabrání dešti a rose, aby sestupovaly na zemi, co pak budete dělat? 3. Nebo jestliže na vás sešle svůj hněv pro vaše činy, nebudete to vy, kdo jej bude prosit? Jelikož pronášíte troufalá a silná slova proti jeho spravedlnosti, nedojdete pokoje. 4. Cožpak nevídáte námořníky lodí, jak jsou jejich lodi zmítány vlnami, kymácejí se ve větru a ocitají se v nebezpečí? 5. Zmocňuje se jich strach, že všechen jejich cenný majetek klesne do moře spolu s nimi, a oni ve svém srdci nemyslí na nic příjemného, neboť moře je pohltí a oni v něm najdou záhubu. 6. Není celé moře a všechna jeho vodstva a veškerý jeho pohyb dílem Nejvyššího a neohraničil a nespoutal je celé pískem? 7. Při jeho pokárání se moře bojí a vysychá, až všechny jeho ryby hynou spolu se vším ostatním, co je v něm. Vy však, hříšníci, kdo jste na zemi, před ním nemáte strach. 8. Cožpak on neudělal nebesa a zemi i všechno, co je v nich? A neobdařil snad rozumem a moudrostí všechny, kdo se pohybují na zemi a kdo jsou v moři? 9. Nebojí se plavci z lodí moře? Leda hříšníci se Nejvyššího nebojí.

Kapitola 102

1. V oněch dnech, až On na vás bude chrlit strašlivý oheň, kam se uchýlíte a kde najdete bezpečí? A až na vás bude metat svá slova, nepocítíte zděšení a strach? 2. Také všechna nebeská světla se zachvějí obrovským strachem a celá země bude zděšena, bude se chvět a ocitne se ve zmatku. 3. Všichni andělé vykonají své příkazy a budou se snažit ukrýt před nejvyšší Slávou (slávou Nejvyššího) a děti země se ve zmatku budou třást. Vy, hříšníci, pak budete navždy prokleti a nedojdete míru. 4. A však vy, duše spravedlivých, se nebojte a mějte naději, že zemřete ve spravedlnosti. 5. Nermuťte se, že vaše duše sestupuje v žalu do podsvětí a že se vám za vašeho pozemského života nedařilo podle vaší dobroty. Doba, v níž jste žili, byla věru dobou hříšníků, dobou prokletí a pohrom. 6. Až zemřete, budou nad vámi hříšníci říkat: "Vždyť tak jako my umírají i spravedliví; jaký užitek mají ze svých skutků? 7. Hle, umírají v žalu a v temnotě stejně jako my, jakou tedy před námi mají výhodu? Od nynějška jsme si rovní. 8. Čeho se jim na věky dostane a co uvidí? Neboť hle, oni vskutku zemřeli a od nynějška až na věky světlo nespatří." 9. Nyní vám pravím, hříšníci: "Nabažili jste se jídla a pití, loupení a hříchů, ožebračování lidí a získávání bohatství a viděli dobré dny. 10. Viděli jste spravedlivé, jak vypadá jejich konec? Až do jejich smrti na nich totiž nebylo shledáno žádné provinění. 11. A přesto zemřeli a stali se těmi, kdo nejsou; jejich duše sestoupily v mučivé úzkosti do podsvětí."

Kapitola 103

1. Nyní vám, spravedliví, přísahám při slávě Nejvyššího. Při cti a majestátu jeho království i při jeho velikosti vám přísahám. 2. Znám toto tajemství; četl jsem nebeské tabulky a viděl jsem knihu svatých; nalezl jsem, co je v nich zapsáno a zaznamenáno. 3. Všechny dobré věci, radost a sláva jsou připraveny a zaznamenány pro duše těch, kdo zemřeli ve spravedlnosti; vám budou poskytnuty mnohé dobré věci jako náhrada za vaše útrapy, přičemž váš podíl převýší podíl živých. 4. Vaše duše, vás, kdo zemřete ve spravedlnosti, budou žít, radovat se a budete šťastny. Jejich duše nezahynou a jejich památka zůstane před tváří Velikého Jehovu po všechna pokolení světa. Proto se pro jejich ponížení netrapte. 5. Běda vám, mrtví hříšníci! Až budete v přemíře svých hříchů umírat, pak ti, kdo jsou jako vy, o vás řeknou: "Vy hříšníci jste šťastni! Hříšníci spatřili všechny své dny. 6. Nyní zemřeli v blahobytu a bohatství; za svého života nepoznali utrpení a zabíjení; zemřeli ve slávě a za jejich života nad nimi nebyl vykonán žádný soud." 7. Vy sami víte, že oni přivedou své duše do podsvětí a zakusí zlo a velké soužení. 8. Vaše duše vstoupí do temnot okovů a planoucího ohně, kde bude velký soud. Velký soud nastane pro všechna pokolení světa. Běda vám, neboť pro vás nebude pokoj. 9. Spravedlivým a dobrým, kteří jsou v životě, neříkejte: "Ve dnech našeho strádání jsme snášeli útrapy a zakusili jsme veškeré trýzně; setkali jsme se s mnoha zlými věcmi a jsme vyčerpáni; stali jsme se nepočetnými a náš duch se stal malým. 10. Jsme zničeni a není nikdo, kdo by nám pomohl slovem či něčím jiným; jsme zmučeni a zničeni a nedoufáme, že ještě uvidíme život den po dni. 11. Doufali jsme, že budeme hlavou, a stali jsme se chvostem. Při práci jsme se lopotili a nad svým pachtěním jsme neměli žádné moci. Stali jsme se potravou hříšníků a svévolníci nás obtížili svým jhem. 12. Nadvládu nad námi získali ti, kdo nás nenávidí a zraňují; sklonili jsem své šíje před těmi, kdož nás nenávidí, ti však s námi nemají žádné slitování. 13. Chtěli jsme od nich odejít, abychom mohli uprchnout a získat klid, avšak nenalezli jsme místo, kam bychom se uchýlili a zachránili před nimi. 14. Ve svém soužení jsme se s žalobou obrátili k vládcům. Pozvedali jsme svůj hlas proti těm, kdo nás pohlcují, avšak vládcové našemu volání nevěnovali pozornost a našemu hlasu nechtěli naslouchat. 15. Naopak pomáhali těm, kdo nás okrádali a požírali a byli příčinou, že nás ubývalo. Vládcové jejich násilné činy skrývali a nesňali z nás jho těch, kdo nás požírají, rozhánějí a usmrcují; naše usmrcování skrývají a nejsou pamětliví toho, že tito násilníci proti nám pozvedli své ruce."

Kapitola 104

1. Přísahám vám, že v nebesích si vás andělé provždy zapamatují před slávou Velikého Jehovu a vaše jména budou zapsána před slávou Nejvyššího. 2. Doufejte, neboť dříve jste hynuli kvůli zlu a lopotné práci, nyní však budete zářit jako světla nebes. Budete zářit a budete viděni; brány nebes vám budou otevřeny. 3. Vytrvejte ve svém volání po soudu, a on se vám ukáže. Všechna vaše utrpení zakusí! Vládci a všichni, kdo pomáhali těm, kteří vás okrádali. 4. Doufejte a svou naději neopouštějte! Čeká vás velká radost jako nebeské anděly. 5. Co tedy budete mít za povinnost učinit? V den velkého soudu se nebudete muset skrývat a nebudete shledáni hříšníky, nýbrž věčný soud zůstane od vás vzdálen po všechna pokolení světa. 6. Nyní se, vy spravedliví, neobávejte, když vidíte hříšníky na jejich cestách v plné síle a rozkvětu; nestaňte se jejich druhy, nýbrž se od jejich násilných činů držte vzdáleni. Stanete se druhy dobrých na nebesích. 7. Ačkoli vy hříšníci říkáte: "Všechny naše hříchy zkoumány a zapsány nebudou," přesto budou vaše hříchy zapisovány každý den. 8. Nyní vám ukážu, že světlo i temnota, den i noc vidí všechny vaše hříchy. 9. Nebuďte ve svých srdcích svévolní, nelžete, neměňte slova pravdy, nevyslovujte lživá tvrzení proti slovech Svatého a Velkého Jehovu a nezabývejte se svými modlami, neboť všechny vaše lži a všechna vaše svévole se ukáže nikoli jako

spravedlnost, nýbrž jako velký hřích. 10. Nyní tedy znám toto tajemství: že mnozí hříšníci mění a překrucují slova pravdy, mluví zlá slova, lžou a vytvářejí smyšlenky a na základě svých slov spisují knihy. 11. Kéž by všechna má slova zapisovali ve svých jazycích věrně, nic neměnili ani nic z mých slov nevynechávali, nýbrž vše věrně zapisovali. Vše, co jsem o nich dříve svědecky vypověděl. 12. Ještě znám jiné tajemství: že spravedlivým a moudrým budou dána Písma pro radost, pravdu a bohatou moudrost. 13. Budou jim tedy dána Písma a oni v ně budou věřit a radovat se z nich. Všichni spravedliví, kteří z nich budou poznávat veškeré cesty pravdy, dojdou odměny.

Kapitola 105

1. "V oněch dnech," říká Jehova, "oni zavolají a dětem ve své moudrosti vydají svědectví. Ukažte jim to, neboť vy jste jejich vůdci; skrze vás má získat země odplatu. 2. Já a můj syn se s nimi na cestách spravedlnosti za jejich života navždy spojíme a pro vás nastane pokoj. Radujte se, děti spravedlnosti. Amen. "

Kapitola 106

1. Po několika dnech vzal můj syn Matuzalém ženu pro svého syna Lámecha a ona od něho otěhotněla a porodila syna. 2. Jeho tělo bylo bílé jako sníh a červené jako růže; vlasy na jeho hlavě, dlouhé kadeře, byly bílé jako vlna a jeho oči byly krásné. Když otevřel oči, rozzářil jimi celý dům jako slunce a celý dům se pak velmi projasnil. 3. Když byl vzat z rukou porodní báby, otevřel ústa a promluvil k Jehovovi se spravedlnosti. 4. A jeho otce se před ním zmocnil strach, utekl a přišel ke svému otci Matuzalémovi. 5. Pravil mu: "Zplodil jsem podivného syna: není jako člověk, nýbrž se podobá dětem nebeských andělů; je jiné povahy a je jiný než my; jeho oči jsou jako sluneční paprsky a jeho tvář je překrásná. 6. Zdá se mi, že nepochází ode mne, nýbrž od andělů; obávám se, že se za jeho dnů může na zemi stát zázrak. 7. Úpěnlivě tě, můj otče, prosím a žádám, abys šel k Enochovi, našemu otci, a dozvěděl od něho pravdu, neboť jeho obydlí, je mezi anděly." 8. Když Matuzalém vyslechl slova svého syna, přišel ke mně na končiny země, neboť slyšel, že se tam nalézám. Hlasitě zvolal; uslyšel jsem jeho hlas a přišel k němu. Řekl jsem mu: "Hle, tady jsem, můj synu, proč jsi ke mně přišel?" 9. Odpověděl mi: "Přišel jsem k tobě kvůli velmi znepokojivé věci; vyhledal jsem tě kvůli závažnému vidění. 10. Vyslyš mě, můj otče, neboť mému synovi Lámechovi se narodil syn, jehož podoba a povaha nejsou jako povaha lidí; barva jeho pleti je bělejší než sníh a červenější než růže, vlasy jeho hlavy jsou bělejší než bílá vlna a jeho oči jsou jako paprsky slunce. Když své oči otevřel, ozářil celý dům. 11. Když byl vzat z rukou porodní báby, otevřel svá ústa a velebil Jehovu nebes. 12. Jeho otce Lámecha se zmocnil strach a utekl ke mně. Nevěřil, že to dítě pochází od něho, protože má podobu nebeských andělů. Hle, přišel jsem k tobě, abys mi sdělil pravdu." 13. Pak jsem já, Enoch, řekl: ,,Pán učiní na zemi nové věci. Tuto skutečnost jsem už zřel ve vidění; sdělil mi to. V pokolení Jareda, mého otce, porušovali někteří slovo Jehovu pocházející z výšin nebes. 14. Páchali hříchy a porušovali zákon; spojovali se s ženami a páchali s nimi hříchy; uzavírali sňatek s ženami ze svého středu a plodili s nimi děti. 15. Na celé zemi nastane veliká zkáza: Potopa a veliká zkáza budou trvat po dobu jednoho roku. 16. A tento syn, který se vám narodil, zůstane na zemi a jeho tři děti se zachrání s ním, zatím co všichni lidé, kteří se na zemi nacházejí, zemřou. 17. Na zemi nyní plodí obry nikoli duchem, nýbrž tělem. Na zemi nastane velká pohroma a země bude očištěna ode vší zkaženosti. 18. Sděl svému synu Lámechovi, že syn, který se mu narodil, je vpravdě jeho synem. Dej mu jméno Noe, neboť on vám zůstane; on a jeho děti budou zachráněni před zkázou, která na zemi

přijde kvůli všem hříchům a nepravostem, jež byly a budou na zemi spáchány za jeho dnů. 19. Dojde ještě větším nepravostem, než jsou ty, které byly na zemi spáchány dříve; neboť já znám tajemství svatých. On, Jehova, mi je ukázal a sdělil, a já jsem Je četl v nebeských tabulkách."

Kapitola 107

1. "Viděl jsem na nich napsáno, že pokolení za pokolením bude hřešit, až povstane pokolení spravedlivé, zlo zanikne a hřích vymizí z povrchu země; zavládne na ni jen samé dobro. 2. Nyní, můj synu, jdi a oznam svému synu Lámechovi, že tento syn, který se narodil, je vpravdě jeho synem a že to není lež." 3. Když Matuzalém vyslechl slova svého otce Enocha, neboť ten mu všecko ukázal v tajnosti, navrátil se domů a odhalil mu to. Onomu synovi dal jméno Noe, neboť ten po vší té zkáze přinese zemi potěšení.

Kapitola 108

1. Jiná kniha, kterou Enoch sepsal pro svého syna Matuzaléma a pro ty, kteří přijdou po něm a budou v posledních dnech dodržovat zákon. 2. Vy, kdo jste konali dobro, budete čekat na ony dny, v nichž bude skoncováno s těmi, kdo páchají zlo, a bude učiněn konec moci hříšníků. 3. Pokud jde o vás, čekejte, až pomine hřích, neboť jejich jméno bude vymazáno z knihy života a z knih svatých; jejich símě bude navždy vyhlazeno a jejich duše budou usmrceny; budou volat a naříkat na pustém místě, které je neviditelné, a budou hořet v ohni, neboť tam není žádná země.4. Spatřil jsem tam něco jako neviditelný oblak, který jsem si pro jeho hloubku nemohl prohlédnout. Viděl jsem jen jasně planoucí plameny ohně, které kroužily jako zářící hory a pohybovaly se sem a tam. 5. Otázal jsem se jednoho ze svatých andělů, který mě doprovázel: "Co je to za věc, která tak září? Neboť to nejsou nebesa, nýbrž jen plamen planoucího ohně, a hlas nářku a pláče, bědování a pronikavé bolesti. " 6. On mi řekl: "Na toto místo, které vidíš, budou svrženi duchové hříšníků a rouhačů, těch, kdo konají zlo, a těch, kdo překrucují všechno, co Jehova pronesl ústy proroků o tom, co se má stát." 7. Některé z těchto věcí byly zapsány a zapečetěné v nebesích, aby si je andělé mohli přečíst a dozvědět se, co potká hříšníky a duchy těch, kdo sešli z pravé cesty, těch, kdo poskvrnil svá těla a dostalo se jim za to od Jehovy odplaty, i těch, kdo byli zostuzeni zlými lidmi, 8. těch, kdo milovali Boha, a nemilovali zlato ani stříbro ani žádné statky, které jsou na tomto světě, nýbrž vystavovali své tělo trýznění, 9. kteří od prvopočátku svého bytí nedychtili po pozemské potravě, nýbrž sami sebe považovali za pomíjivý dech a podle toho žili, ač je Jehova podroboval mnohým zkouškám. Jejich duchové byli shledáni čistými, aby mohli velebit Jeho jméno. 10. Veškeré jejich velebení jsem vylíčil v knihách. On je odměnil, neboť bylo shledáno, že milují nebesa více než svůj pozemský dech. "Byli pošlapáni zlými lidmi a zakusili od nich urážky a spílání a byli vystaveni tupení, a přesto mě velebili. 11. Nyní povolávám duchy dobrých z pokolení světla a proměním ty, kteří byli zrozeni v temnotě, ty, jejichž tělům se nedostalo za odměnu pocty, jak by za svou věrnost zasluhovali. 12. Ty, kdo milovali mé svaté jméno, přivedu na jasné světlo a posadím každého z nich na trůn jeho slávy. 13. Budou zářit po dobu, jež nemá konce, neboť Jehovovým soudem je spravedlnost; On poskytne pravověrným věrnost v obydlí cest pravdy. 14. Oni uvidí, jak ti, kdo byli zrozeni v temnotě, budou znovu strženi do temnoty, zatímco spravedliví budou zářit. 15. Hříšníci budou křičet a hledět, jak spravedliví září; tito pak odejdou tam, kde jsou pro ně předepsány dny a časy," praví Jehova. Amen